

SOLVENS- OCH VERKSAMHETSRAPPORT 2018

If Livförsäkring AB

Lugn, vi hjälper dig

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning	1
1 Verksamhet och resultat	3
1.1 Verksamhet	3
1.2 Försäkringsresultat	4
1.3 Investeringsresultat	4
1.4 Resultat från övriga verksamheter	5
1.5 Övrig information	5
2 Företagsstyrningssystem	6
2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet	6
2.2 Lämplighetsprövning	7
2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning	7
2.4 Internkontroll	11
2.5 Internrevisionsfunktionen	11
2.6 Aktuariefunktionen	12
2.7 Outsourcing	12
2.8 Övrig information	13
3 Riskprofil	14
3.1 Ifs riskmätning	14
3.2 Ifs riskprofil	14
3.3 Teckningsrisk	14
3.4 Marknadsrisk	15
3.5 Kreditrisk	18
3.6 Likviditetsrisk	20
3.7 Operativa risker inklusive legala risker	21
3.8 Övriga väsentliga risker	22
3.9 Övrig information	23
4 Värdering för solvensändamål	24
4.1 Tillgångar	25
4.2 Försäkringstekniska avsättningar	25
4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar	27
4.4 Alternativa värderingsmetoder	28
4.5 Övrig information	28
5 Solvenssituation	30
5.1 Kapitalbas	30
5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	32
5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet	33
5.4 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet	33
5.5 Övrig information	33
Bilagor	34
Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning	34
Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar	35

Verksamhet och resultat

If Livförsäkring AB (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding) och bedriver livförsäkringsverksamhet i Sverige, samt via filialer i Norge och Danmark. If är en del av Sampo-koncernen med Sampo Abp (Sampo) som moderbolag.

If erbjuder livriskprodukter till kunder i Sverige, Norge och Danmark som komplement till övriga personförsäkringar i skadesegmentet. Livförsäkringarna är således en integrerad del av bolagets personportfölj och verksamheten, såsom bland annat försäljning, kundservice, skadereglering och kapitalförvaltning, är till stor del utlagd på If Skadeförsäkring AB (publ) (If Skadeförsäkring).

If har lagt ut hela sin verksamhet till If Skadeförsäkring, med undantag av VD-rollen samt ansvaret för de centrala funktionerna.

Det tekniska resultatet uppgick till 181 086 KSEK (167 696 KSEK)¹, vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 53,0% (50,0%). Förändringen jämfört med föregående år speglar huvudsakligen effekten av ökade skadekostnader till följd av fler skador med högre ersättningsbelopp.

Bruttopremieintäkterna ökade i samtliga länder under året. Affärsområde Privat stod fortsatt för den största premieandelen och var även det affärsområde som växte mest. Försäkringsresultatet i Norge minskade till följd av relativt fler skador med högre ersättningsbelopp.

Beräknad till full marknadsvärdering, minskade vinsten från kapitalförvaltningen till 3,6 MSEK (8,2 MSEK) och totalavkastningen uppgick till 0,9% (2,1%). Den lägre avkastningen på placeringsportföljen jämfört med föregående år beror i huvudsak på ett sämre resultat för ränteportföljens kreditriskpapper, speciellt under årets sista kvartal som präglades av svagare investeringsklimat och stigande kreditspreadar.

Företagsstyrningssystem

För att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har Ifs styrelse och VD etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den yttre ram inom vilken den utlagda affärsverksamheten bedrivs. För att styra affärsverksamheten har styrelse och VD fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler och rutiner som ska följas av anställda i If och i Ifs outsourcingpartner If Skadeförsäkring.

Inom ramverket har processer och kontroller implementerats, både inom If och hos outsourcingpartnern If Skadeförsäkring för Ifs räkning, som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås och att If efterlever de externa och interna regler som är tillämpliga för bolaget samt att extern och intern rapportering är tillförlitlig. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser samt det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa en effektiv riskhantering och tydlighet i roller och ansvar.

Riskprofil

För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det eko-

nomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är: likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliance-risk, ryktesrisk, emerging risk samt inte kvantifierade koncentrationsrisker.

FIGUR 1 – Ekonomiskt kapital, före skatt, fördelat per riskkategori, 31 december 2018

Under 2018 ökade ekonomiskt kapital, vilket framförallt beror på ökad teckningsrisk drivet av ökad premievolymer.

Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Balansräkningen för solvensändamål baseras på Ifs årsredovisning, upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har inte varit föremål för några betydande förändringar under 2018 som orsakat nya skillnader mellan Solvens II och svenska redovisningsprinciper.

Totalt sett, till följd av Solvens II-justeringar, är det belopp med vilket tillgångar överskrider skulder för If vid slutet av året 78 790 KSEK (58 467 KSEK) högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

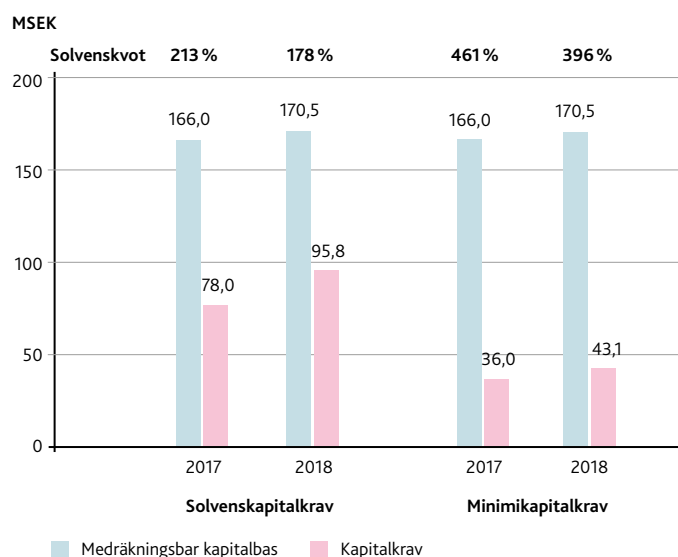
Solvenssituation

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsningripande och är utgångspunkten när erforderlig kapital-

¹ Genomgående i rapporten avser siffror inom parantes föregående motsvarande period.

nivå bedöms. Därtill beräknas det lagstadgade minimikapitalkravet². Tillgängligt kapital benämns medräkningsbar kapitalbas. En tillräcklig kapitalbuffert krävs därutöver för att säkerställa fortlöpande solvens.

FIGUR 2 – Översikt av solvensställning

Ifs solvenskvot för att möta solvenskapitalkravet har minskat jämfört med föregående år, vilket förklaras av att solvenskapitalkravet, drivet av ökad premievolymer, relativt sett ökat mer än vad kapitalbasen ökat.

If bedöms fortsatt ha en stark kapitalstruktur och solvens. If lönsamhetsnivå är god och resultaten stabila. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

² Den nivå under vilken ett försäkringsföretag inte skulle få fortsätta bedriva sin verksamhet om inte kapitalbasen återställs inom en kort tid.

1 Verksamhet och resultat

1.1 Verksamhet

1.1.1 Organisation och struktur

If Livförsäkring AB (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), vars huvudkontor ligger i Solna, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors. If har lagt ut hela sin verksamhet till If Skadeförsäkring AB (publ) (If Skadeförsäkring) med undantag av VD-rollen samt ansvaret för de centrala funktionerna.

1.1.2 Ifs tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

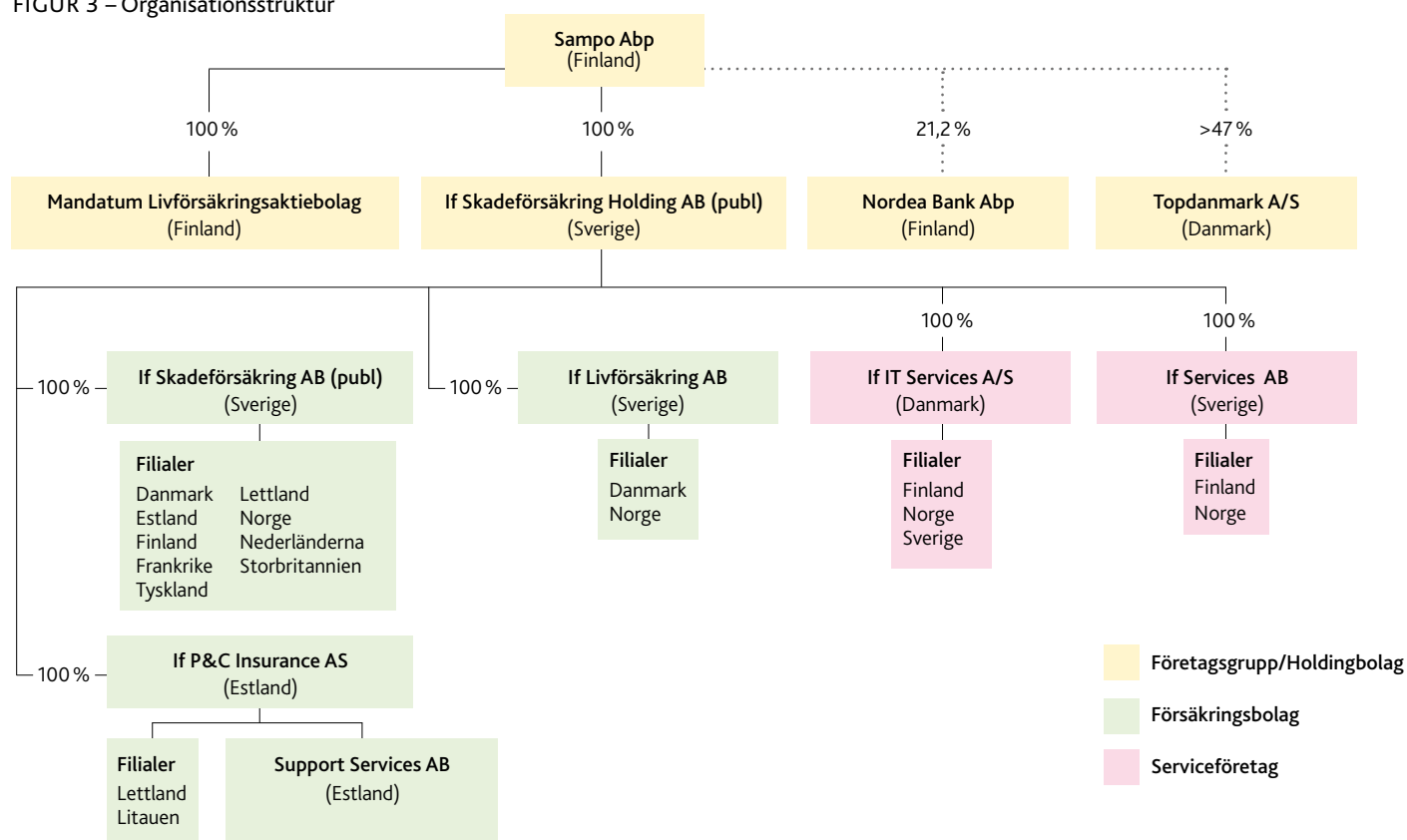
1.1.3 Sampo-gruppens tillsynsmyndighet

Finska Finansinspektionen
P.O. Box 103
FI-00101 Helsingfors, Finland

1.1.4 Externa revisorer

KPMG Aktiebolag
Box 382
101 27 Stockholm

FIGUR 3 – Organisationsstruktur

1.1.5 Affärgrenar och geografiska områden

If bildades 2005 i syfte att erbjuda livriskprodukter i form av dödsfallskapital till If Skadeförsäkrings kunder i Sverige, Norge och Danmark som komplement till övriga personförsäkringar. Livförsäkringarna är således en integrerad del av Ifs personportfölj. Bolagets verksamhet, såsom bland annat försäljning, kundservice, skadereglering och kapitalförvaltning, är till stor del utlagd på If Skadeförsäkring.

If verkar inom den affärgren som enligt Solvens II-regelverket³ betecknas som "Övriga livförsäkringar".

1.1.6 Väsentliga händelser under rapporteringsperioden

Det finns inga väsentliga händelser under rapporteringsperioden.

³ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) såsom det är implementerat i försäkringsrörelselagen.

1.2 Försäkringsresultat⁴

Det tekniska resultatet uppgick till 181 086 KSEK (167 696 KSEK), vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 53,0% (50,0%). Förändringen jämfört med föregående år speglar huvudsakligen effekten av ökade skadekostnader till följd av fler skador med högre ersättningsbelopp.

Bruttopremieintäkterna ökade i samtliga länder under året. Affärsområde Privat stod fortsatt för den största premieandelen och var även det affärsområde som växte mest. Försäkringsresultatet i Norge minskade till följd av relativt fler skador med högre ersättningsbelopp.

I tabellen nedan presenteras Ifs bruttopremieintäkt och försäkringsresultat per land, som i allt väsentligt motsvarar kundernas geografiska hemvist.

TABELL 1 – Bruttopremieintäkt och försäkringsresultat per geografiskt område

KSEK Affärsgren - Övriga livförsäkringar	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2018	2017	2018	2017
Sverige	133 649	113 897	58 531	50 126
Danmark	51 319	43 639	28 094	16 871
Norge	216 922	194 185	92 962	99 282
Summa	401 890	351 721	179 587	166 279
Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen			1 499	1 417
Övriga tekniska intäkter och kostnader			-	-
Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat enligt årsredovisningen			181 086	167 696

1.3 Investeringsresultat

Resultatet från kapitalförvaltningen minskade till 3,6 MSEK (8,2 MSEK) enligt full marknadsvärdering, vilket motsvarar en totalavkastning om 0,9% (2,1%). Den lägre avkastningen på placeringsportföljen jämfört med föregående år beror i huvudsak på ett sämre resultat för ränteportföljens kreditriskpapper,

speciellt under årets sista kvartal som präglades av svagare investeringsklimat och stigande kreditspreadar.

Ifs kapitalavkastning i resultaträkningen uppgick till 6,2 MSEK för 2018 (6,4 MSEK). I tabellen visas investeringsresultat per tillgångsslag.

TABELL 2 - Investeringsresultat, 31 december 2018

Investeringsresultat	Verkligt värde 2018-12-31		Verkligt värde 2017-12-31		Avkastning 2018				
					Räntor, utdelningar m.m., KSEK	Värde- förändringar i resultaträkningen, KSEK	Summa resultat- räkningen, KSEK	Värde- förändringar i eget kapital, KSEK	Summa total- avkastning, KSEK
	KSEK	%	KSEK	%					
Räntebärande värdepapper	432 855	100	371 211	100	4 746	103	4 848	-2 522	2 326
Aktier	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Valuta (aktiva positioner)	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Valuta (övrigt)	-283	0	-224	0	-	1 492	1 492	-	1 492
Fastighet	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Övrigt	0	0	0	0	-192	6	-185	-	-185
Summa	432 572	100	370 987	100	4 554	1 601	6 155	-2 522	3 633

TABELL 3 – Investeringsresultat, 31 december 2017

Investeringsresultat	Verkligt värde 2017-12-31		Verkligt värde 2016-12-31		Avkastning 2017				
					Räntor, utdelningar m.m., KSEK	Värde- förändringar i resultaträkningen, KSEK	Summa resultat- räkningen, KSEK	Värde- förändringar i eget kapital, KSEK	Summa total- avkastning, KSEK
	KSEK	%	KSEK	%					
Räntebärande värdepapper	371 211	100	633 482	100	4 446	1 732	6 177	1 709	7 886
Aktier	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Valuta (aktiva positioner)	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Valuta (övrigt)	-224	0	-547	0	-	702	702	-	702
Fastighet	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Övrigt	0	0	0	0	-499	65	-434	-	-434
Summa	370 987	100	632 935	100	3 947	2 499	6 445	1 709	8 154

⁴ Siffrorna i avsnittet om försäkringsresultat är i enlighet med redovisningen, och affärsgrenarna är i enlighet med Solvens II.

1.4 Resultat från övriga verksamheter

If bedriver ingen verksamhet vid sidan av det som presenteras under försäkrings- och investeringsresultaten.

1.5 Övrig information

Ifs styrelse och VD beslöt i februari 2019 att föreslå en utdelning om 160 MSEK till If Holding. Den föreslagna utdelningen är avdragen från den medräkningsbara kapitalbasen per 31 december 2018. Lars Yttermyr tillträdde som ny VD för If den 1 mars 2018.

FÖRETAGSSTYRNINGSSYSTEM

2 Företagsstyrningssystem

2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet

Ifs företagsstyrningssystem består av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den yttre ram inom vilken den utlagda affärsverksamheten bedrivs. Styrelse och VD har fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler samt rutiner som ska följas av anställda i If och hos Ifs outsourcingpartner If Skadeförsäkring. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats, både inom If och hos outsourcingpartnern för Ifs räkning, som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås, att finansiell och icke-finansiell information är tillförlitlig samt att If efterlever tillämpliga lagar och regler. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser samt det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa effektiv riskhantering och internkontroll samt skapa tydlighet i roller och ansvar. Effektiva kommunikations- och rapporteringsstrukturer ska säkerställa att beslutsfattande av styrelse och VD sker utifrån bästa möjliga tillgängliga information och att den utlagda affärsverksamheten följs upp på ett ändamålsenligt sätt.

2.1.1 Outsourcingpartner

If har outsourcat hela sin verksamhet till If Skadeförsäkring förutom uppgifter som ankommer på VD och de fyra centrala funktionerna; aktuariefunktionen, riskhanteringsfunktionen, compliancefunktionen och internrevisionsfunktionen. Se avsnitt 2.7.1 för mer information om outsourcing.

De ansvariga för de fyra centrala funktionerna är anställda i If Liv och utför uppgifter i enlighet med det ansvar som åligger dem, däribland att ansvara för att regelbundet rapportera till styrelse och VD. För att fullgöra funktionernas alla uppgifter bistår också, i mån av behov, anställda i If Skadeförsäkring. Styrdokument, rutiner och processer för arbetet inom de centrala funktionerna fastställs på If-gruppnivå och av styrelsen.

2.1.2 Legal och operativ struktur

De övergripande principerna och ansvarsfördelningen fastställs på koncernnivå av Sampo. If organiserar sin verksamhet i enlighet med dessa principer och med beaktande av specifika förutsättningar i respektive land.

Ifs försäkringsverksamhet hos outsourcingpartnern är organisatoriskt indelad efter kundsegment i affärsområdena Privat, Företag och Industri. Denna operativa struktur omfattar flera juridiska personer inom If-gruppen inklusive If. Funktioner såsom ekonomi, juridik, personal, kommunikation och IT stödjer affärsverksamheten.

2.1.3 Beslutsfattande organ

2.1.3.1 Bolagsstämman

Bolagsstämman är det högsta beslutande organet i If där aktieägaren utövar sin rätt att delta i bolagets beslutsfattande. Bolagsstämman beslutar, bland annat, om ändring av bolagsordningen och utser styrelseledamöter.

2.1.3.2 Styrelsen

Styrelsen är ansvarig för att säkerställa att affärsverksamheten är organiserad på ett ändamålsenligt sätt. Styrelsen är likaså det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för riskhantering och internkontroll samt för att bolaget har ett ändamålsenligt

riskhanteringssystem och processer. Styrelsen fastställer Ifs ramverk för styrdokument och godkänner väsentliga och strategiska beslut. Styrdokumentet revideras årligen.

Styrelsen fastställer årligen en skriftlig arbetsordning för sitt arbete. Styrelsen har även antagit en arbetsinstruktion för bolagets VD som specificerar dennes ansvar. Ifs styrelse har inte tillsatt några formella kommittéer inom ramen för styrelsearbetet.

2.1.3.3 VD

VD har det övergripande ansvaret för den dagliga verksamheten i If vilket omfattar samordning av strategier, processer och rapportering i syfte att uppnå organisationens målsättningar. VD har möjlighet att delegera beslutanderätten i den löpande förvaltningen till personer inom If Skadeförsäkring, men bär alltid det yttersta ansvaret för besluten. VD är beslutande organ för ett flertal instruktioner som ingår i Ifs ramverk för styrdokument.

VD ska även, efter samråd med centrala funktioner samt de externa revisorerna, övervaka att den interna kontrollen inom organisationen är ändamålsenlig och effektiv.

2.1.4 Centrala funktioner

2.1.4.1 Riskhanteringsfunktionen

Ifs riskhanteringsfunktion består av chefen för riskkontroll och rapportering. Funktionen har i uppgift att stödja implementering och utveckling av riskhanteringssystemet inom If. Riskhanteringsfunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.4.2 Compliancefunktionen

Ifs compliancefunktion består av en ansvarig Compliance Officer. Funktionen rapporterar till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som följer av Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse.

2.1.4.3 Internrevisionsfunktionen

Ifs internrevisionsfunktion består av chefen för internrevision (CAE). Internrevisionsfunktionen utvärderar effektiviteten i Ifs internkontrollsystem. Internrevisionsfunktionen rapporterar direkt till styrelsen.

2.1.4.4 Aktuariefunktionen

Ifs aktuariefunktion består av chefaktuarien som ger råd i aktuariefrågor och utför uppgifter i enlighet med fastställd instruktion för aktuariefunktionen. Aktuariefunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.5 Ifs ersättningssystem

If-gruppens ersättningspolicy fastställer, tillsammans med Sampoconcernens ersättningsprinciper, principerna för ersättningssystemen inom If. Ersättningspolicyn utgör en del av Ifs riskhanteringssystem.

Ersättningspolicyn baserar sig bland annat på principen att ersättningar inte ska uppmuntra till otillbörligt risktagande och att ersättningen till enskilda anställda inte ska stå i strid med Ifs långsiktiga intressen. Ersättningar till anställda och utvärdering av anställdas prestationer får, i enlighet med försäkringsdistributionsdirektivet (IDD), inte heller stå i strid med kundens intressen. Sampokoncernens långsiktiga finansiella stabilitet och värdeskapande är vägledande för utformningen av ersättningssystemet.

2.1.5.1 Principer för ersättningar

Ifs ersättningsformer är fast ersättning, pension och andra förmåner samt rörlig ersättning. Fast ersättning ska vara rättvist satt

och följa marknadspraxis. De rörliga ersättningsprogrammen ska alltid innehålla tröskelvärden och tak för utbetalning. Den sammanlagda rörliga ersättningen får inte överstiga en nivå som hotar Ifs förmåga att upprätthålla en tillräcklig kapitalbas. Ingen anställd i bolaget är berättigad till rörlig ersättning.

Om en anställds ersättning innefattar en rörlig del ska det finnas en lämplig avvägning mellan fasta och rörliga ersättningsdelar så att den fasta ersättningen utgör en tillräckligt stor andel. Anställda i de centrala funktionerna har inte rätt till rörlig ersättning. Ersättningspolicyn omfattar särskilda arrangemang för utvalda personer⁵. I enlighet med ersättningspolicyn ska en del av den rörliga ersättningen till utvalda personer skjutas upp på en bestämd tid. Efter uppskjutandeperioden ska en retroaktiv riskbedömning utföras och styrelsen beslutar därefter huruvida den uppskjutna ersättningen ska betalas ut/frigöras till fullo, delvis, eller annulleras.

2.1.5.2 Individuella och kollektiva resultatkriterier för rörlig ersättning

I regel ökar den rörliga ersättningen i proportion till ökat ansvar och baseras på en kombination av individens, affärsområdets och/eller affärsenhetens och If-gruppens resultat. Syftet med de rörliga ersättningsprogrammen är att stödja uppfyllandet av Ifs övergripande mål. If erbjuder årliga kortfristiga ersättningsprogram samt långfristiga incitamentsprogram. Utfallet av de långfristiga incitamentsprogrammen baserar sig på utvecklingen av Samps aktiekurs, If-gruppens försäkringsmarginal och Sampokoncernens riskjusterade kapitalavkastning.

2.1.5.3 Tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang gällande styrelseledamöter, VD eller personer som ansvarar för centrala funktioner⁶

Svenska personer som tillhör kretsen styrelseledamöter, VD, eller personer som ansvarar för de centrala funktionerna är berättigade till pension enligt FTP17⁷. Norska personer som ingår i denna krets omfattas av premiebestämd pension. Finska personer i denna krets omfattas inte av några tilläggs eller förtidspensionsarrangemang⁸.

2.1.6 Väsentliga transaktioner med aktieägare, personer med betydande inflytande på företaget och styrelseledamöter

Följande väsentliga transaktioner har genomförts under rapporteringsperioden:

- If har betalat utdelning om 150 MSEK till If Holding.
- If Holding är huvudkontohavare i ett koncernkontosystem som omfattar huvudparten av alla transaktionskonton inom Ifs försäkringsverksamhet. Väsentliga transaktioner har regelbundet genomförts under året.

2.1.7 Väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet under rapporteringsperioden

Inga väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet har inträffat under rapporteringsperioden.

2.2 Lämplighetsprövning

2.2.1 Ifs policy för lämplighetsprövning

If har antagit Sampokoncernens riktlinjer för val och bedömning av bolagsledningen och andra nyckelpersoner inom If. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa att alla bolag inom Sampokoncernen leds av personer med erforderlig kompetens och integritet. Som ett tillägg till Sampokoncernens riktlinjer har If utfärdat en policy om lämplighetsprövning. Policyn beskriver utförandet av lämplighetsprövningsprocessen samt definierar vilka befattningar som är föremål för en lämplighetsprövning.

2.2.2 Lämplighetskrav

2.2.2.1 Kvalifikationskrav

Bedömningen av huruvida en person som är föremål för en lämplighetsprövning har nödvändiga kvalifikationer utförs genom en granskning av personens yrkesmässiga meriter och formella kvalifikationer samt kunskaper och relevanta erfarenheter inom försäkringssektorn och andra finansrelaterade sektorer och branscher. De arbetsuppgifter som personen tilldelats beaktas även vid bedömningen.

Gällande personer som tillhör kretsen styrelseledamöter tar kvalifikationsprövningen hänsyn till de respektive arbetsuppgifter som tilldelats enskilda medlemmar, för att säkerställa att kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenheter är tillräckligt diversifierade. Detta så att företaget leds och övervakas på ett professionellt sätt.

2.2.2.2 Krav på gott anseende och integritet

De personer som är föremål för en lämplighetsprövning förväntas ha gott anseende och integritet. Bedömningen innefattar en granskning av personens hederlighet och finansiella ställning, baserat på dokumentation avseende dennes anseende, uppträdande och yrkesutövande, inbegripet straffrättsliga, finansiella och tillsynsrelaterade aspekter som är relevanta för bedömningen.

2.2.3 Lämplighetsprövningsprocessen

Lämplighetsprövningen utförs som huvudregel innan en person utnämns till en befattning som är föremål för en lämplighetsprövning. Lämpligheten av de prövade personerna ska omprövas kontinuerligt för att säkerställa att de löpande uppfyller kvalifikations- och anseendekraven. En förnyad lämplighetsprövning ska även utföras om det inträffar en händelse där en persons kvalifikationer, anseende eller lämplighet kan ifrågasättas.

Resultatet från lämplighetsprövningen tillställs den funktion eller chef som ansvarar för utnämningen av befattningen och är den som beslutar om huruvida personen bedöms vara kvalificerad och lämplig för befattningen. Erforderlig anmälan görs till Finansinspektionen.

2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

2.3.1 Beskrivning av Ifs riskhanteringssystem

If har ett effektivt riskhanteringssystem som omfattar strategier, processer och rapporteringsrutiner för att löpande identifiera,

⁵ Utvalda personer omfattar personer som leder företaget (medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollfunktioner och anställda som innehar andra ledande positioner vilka är centrala för Ifs verksamhet) samt risktagare (anställda vilkas befattning påverkar företagets riskprofil väsentligt).

⁶ Uppgifterna i detta avsnitt avser endast personer som är anställda i bolaget.

⁷ Försäkringsbranschens tjänstepensionsplan.

⁸ För ytterligare information om pensioner se Ifs årsredovisning - Not 10, If Skadeförsäkring ABs årsredovisning - Not 12, samt 2018 års publikation av *Redogörelse för ersättningar inom If Skadeförsäkring AB*.

mäta/bedöma, hantera, övervaka och rapportera risker för vilka bolaget är, eller kan bli, exponerade för, både på individuell och aggregerad nivå samt hur riskerna kan påverka varandra. Riskhanteringsfunktionen stödjer implementeringen och utvecklingen av riskhanteringssystemet inom If.

Ifs riskhanteringssystem utgör en del av det mer omfattande internkontrollsystemet. Riskhanteringssystemet är knutet till hela If-gruppens riskhanteringssystem och på så sätt säkerställs att risker hanteras både utifrån det legala enhetsperspektivet och utifrån ett grupperspektiv.

Ifs risker är indelade i följande kategorier; teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk samt övriga risker.

FIGUR 4 – Risker som omfattas av riskhanteringssystemet

Teckningsrisk	Marknadsrisk	Kreditrisk	Operativ risk	Övriga risker
Premierisk Katastrofisk Avsättningsrisk	Ränterisk Aktierisk Valutarisk	Motpartsrisk Spreadrisk	Operativ risk Legal risk	Strategisk risk Ryktessrisk Compliance risk Emerging risk
Likviditetsrisk				
Matchningsrisk				
Koncentrationsrisk				

2.3.2 Målen för riskhanteringssystemet

Målen för riskhanteringssystemet är att skapa värde för Ifs intressenter genom att säkerställa bolagets långsiktiga solvens, minimera risken för oväntade förluster samt att ge beslutsunderlag till verksamheten genom att löpande beakta påverkan på risk och kapital.

En väl fungerande riskhanteringsprocess av hög kvalitet är en förutsättning för att bedriva affärsverksamheten, för att kunna säkerställa ett stabilt resultat samt för att uppfylla kraven på långsiktig avkastning.

2.3.3 Ifs riskhanteringsstrategi

Ifs riskhanteringsstrategi ingår i styrningsprinciperna för Ifs verksamhet. Ifs policy för riskhantering preciserar den övergripande riskstrategin och riskkaptiten avseende materiella risker. Riskhanteringsstrategin innebär att If ska:

- Säkerställa en sund och väletablerad riskkultur.
- Säkerställa att risker som påverkar resultat- och balansräkning identifieras, bedöms, hanteras, övervakas och rapporteras.
- Säkerställa att de risker som finns i försäkringsverksamheten avspeglas i prissättningen.
- Säkerställa långsiktig avkastning inom fastställda risknivåer.
- Säkerställa att riskbuffertar, i form av kapital och förutsebar lönsamhet, är adekvata i förhållande till aktuella risker i affärsverksamheten och externa risker.
- Begränsa svängningarna i bolagets ekonomiska värde.
- Säkerställa en övergripande effektivitet, säkerhet och kontinuitet i affärsverksamheten.
- Skydda bolagets rykte och säkerställa försäkringstagarnas och övriga intressenters förtroende.

2.3.4 Ramverk för riskkaptit

Ifs ramverk för riskkaptit fastställer gränserna för den risk bolaget är villig att acceptera för att nå bolagets mål. Ramverket inkluderar en uttalad riskkaptit, riskpreferenser, risktoleranser, kapitaltäckning, styrdokument, processer, kontroller och system genom vilka riskkaptiten fastställs, kommuniceras och kontrolleras.

Riskkaptit, riskprofil och kapital situation analyseras och rapporteras i den kvartalsvisa risk- och solvensbedömningsprocessen, vilken även omfattar analys av kapitaltäckning och regulatoriska kapitalkrav i olika riskscenarier. Processen påverkar på så sätt Ifs kapitalhantering och affärsplanering, inklusive produktutveckling och produktutformning.

2.3.5 Ifs riskhanteringsprocess

Den övergripande riskhanteringsprocessen hos If omfattar fem steg:

FIGUR 5 – Ifs riskhanteringsprocess

Riskidentifiering. Risker identifieras löpande av linjeorganisationen hos If Skadeförsäkring, den så kallade första försvarslinjen. Detta sker genom en rad olika aktiviteter som bland annat innefattar workshops samt analys av inträffade incidenter.

Riskbedömning och riskmätning. Det finns två huvudsakliga riskmätningmetoder, kvantitativ och kvalitativ, inom If för intern riskmätning och rapportering. Teckningsrisk och marknadsrisk mäts kvantitativt med hjälp av Ifs interna modell. Därtill genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker inklusive de risker som är svåra att kvantifiera. Den kvalitativa metoden omfattar en bedömning av vilken konsekvens en materialiserad risk får på den finansiella planen, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Riskmätningen kompletteras med olika stresstester och scenarioanalyser i syfte att bedöma känsligheten för identifierade risker. Riskhanteringsfunktionen i den så kallade andra försvarslinjen, tillhandahåller ramverk och verktyg som stöd till organisationen för att riskbedömningen ska ske på ett enhetligt sätt inom If.

Riskhantering. Första försvarslinjen ansvarar för att bedöma hur identifierade risker ska hanteras och att kontrollaktiviteter fungerar ändamålsenligt. För att reducera risken ska lämpliga och effektiva kontrollaktiviteter införas.

Övervakning. Första försvarslinjen ansvarar löpande för att väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras och rapporteras. Andra försvarslinjen övervakar i sin tur såväl första försvarslinjens riskhanteringsprocess som riskprofilen på en övergripande och aggregerad nivå.

Rapportering. Första försvarslinjen rapporterar till andra försvarslinjen samt till riskkommittéer månadsvis, kvartalsvis eller halvårsvis. Andra försvarslinjen ansvarar i sin tur för

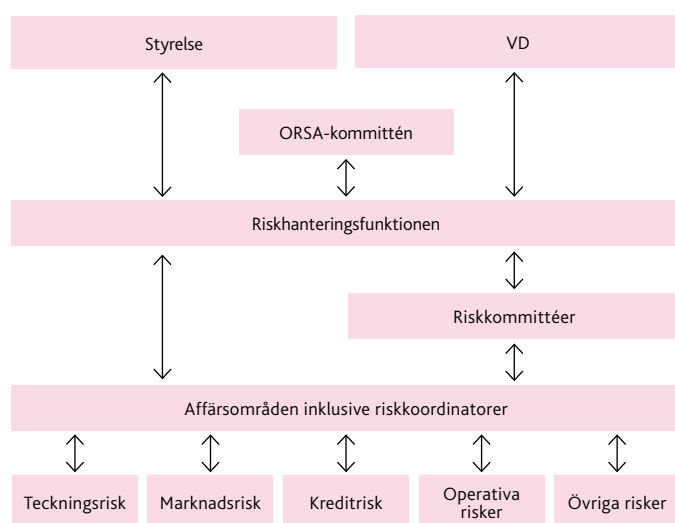
riskrapportering till styrelse och VD. Rapporteringen omfattar följande rapporter:

- Sammanställning av den årliga översikten av risk- och solvensbedömningen (ORSA).
- Den kvartalsvisa rapporteringen till ORSA-kommittén.
- Årsrapporter om utförda riskhanteringsaktiviteter och framtida riskhanteringsplan.

2.3.6 Rapporteringsstruktur i riskhanteringssystemet

Bilden nedan visar strukturen för rapportering av information relaterat till riskhantering i riskhanteringssystemet. Systemet omfattar processer och aktiviteter som utförs av personer eller enheter och inkluderar kommittéer, experter och linjeorganisationen.

FIGUR 6 – Ifs rapporteringsstruktur

2.3.7 Ansvar inom och implementering av riskhanteringssystemet

2.3.7.1 Ansvar inom riskhanteringssystemet

Övergripande principer för riskhantering och ansvar definieras på Sampo's koncernnivå. If organiserar sin verksamhet utifrån dessa principer.

2.3.7.2 Styrelsen

Styrelsen är det bolagsorgan som har det övergripande ansvaret för riskkontroll och internkontroll samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer. Styrelsen godkänner Ifs riskhanteringspolicy och andra riskstyrningsdokument, är mottagare av riskrapporter från andra försvarslinjen och VD samt tar en aktiv del i processen gällande den framtidsblickade egna risk- och solvensbedömningen.

2.3.7.3 VD

VD har ansvaret för att organisera och övervaka den dagliga affärsverksamheten i enlighet med givna instruktioner och riktlinjer från styrelsen. VD är ytterst ansvarig för implementeringen av riskhanteringssystemet genom att säkerställa en lämplig riskhanteringsstruktur och främja en sund riskkultur inom If.

2.3.7.4 Riskkommittéer

Kommittén för egen risk- och solvensbedömning (ORSA-kommittén)

ORSA-kommittén bistår VD vad gäller dennes ansvar att övervaka risker och riskhanteringssystemet inom If. Kommittén granskar

effektiviteten i Ifs internkontrollsystem, samt initierar och följer upp insatser och åtgärder inom dessa områden. Kommittén är mottagare av övergripande riskanalyser och rapporter. Därutöver övervakar ORSA-kommittén Ifs solvensposition samt att Ifs kort-siktiga och långsiktiga aggregerade riskprofil är i linje med Ifs riskstrategi och kapitalkrav.

Andra kommittéer inom riskhanteringssystemet

Det finns separata kommittéer för de huvudsakliga riskområdena. Dessa kommittéer ansvarar för att bistå att risker hanteras och kontrolleras i enlighet med styrdokumentet. Kommittéernas ordförande bär ansvaret för rapporteringen till ORSA-kommittén. Kommittéerna inom If har inga beslutsmandat.

2.3.7.5 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordinering av riskhanteringen på styrelsens och VDs vägnar. Riskhanteringsfunktionens huvudsakliga ansvar omfattar:

- Att bistå styrelsen och VD i säkerställande av ett väl fungerande riskhanteringssystem genom att ställa krav på data och processer samt att vara samordnande av rapporteringen från utlagd verksamhet till If Skadeförsäkring.
- Att övervaka och stödja Ifs affärsområden och bolagsfunktioner i deras arbete med risker.
- Att säkerställa en holistisk och aggregerad rapportering av Ifs riskexponering, riskposition och riskprofil.
- Att regelbundet bedöma Ifs kapitalbasposition enligt både interna och externa mått.
- Att förvalta och utveckla Ifs interna modell inklusive validering av modellen och prognostisering av risk och kapital under normala och stressade förhållanden.
- Att ge råd till ledningen avseende riskhantering vid strategiska beslut och hur dessa beslut kan påverka risk och kapital.

Riskhanteringsfunktionen ingår i andra försvarslinjen och är oberoende i förhållande till affärsverksamheten, vilket innebär att den inte utgör en del av Ifs styrning eller av beslutsprocesserna i den tillståndspliktiga verksamheten.

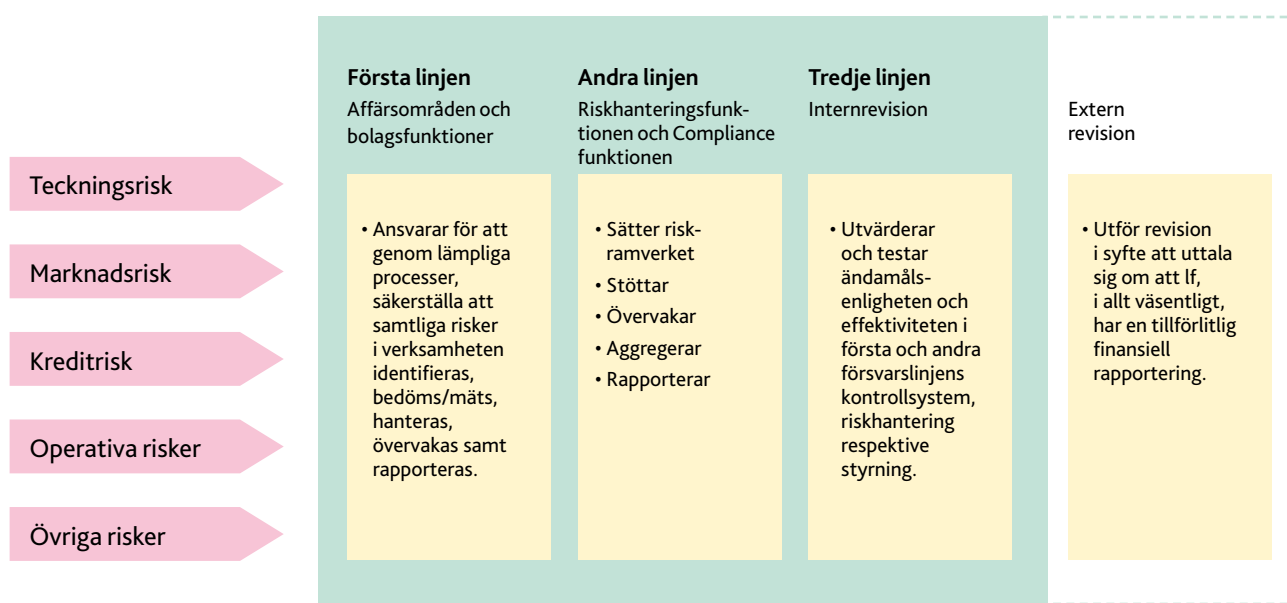
2.3.7.6 Utlagd verksamhet till If Skadeförsäkring

Chefer inom If Skadeförsäkring har det dagliga ansvaret för att hantera risker inom de mandat och restriktioner som sätts i relevanta styrdokument samt ska säkerställa att de förfogar över de resurser och verktyg som behövs för detta ändamål. Inom If Skadeförsäkring finns ett nätverk med koordinatörer vilka representerar cheferna för respektive affärsområde/stabsfunktion för de huvudsakliga riskområdena. Chefen för enheten riskkontroll och rapportering och CCO utfärdar instruktioner för koordinatörerna i vilka koordinatörernas ansvar framgår. If Skadeförsäkring är skyldig att informera riskhanteringsfunktionen om väsentliga risker som är relevanta för genomförandet av deras uppdrag.

2.3.7.7 Implementering av riskhanteringssystemet

För en effektiv implementering av riskhanteringssystemet inom If tillämpas en modell med tre försvarslinjer. Modellen garanterar att ansvaret och de olika rollerna i riskhanteringssystemet är klart fördelat och definierat, se nedan för uttrycklig beskrivning av varje försvarslinjes ansvar.

FIGUR 7 – De tre försvarslinjerna

Kommitté- och koordinatorsstrukturen säkerställer att det finns effektiva processer och rutiner för riskhantering så att alla Ifs väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och rapporteras. Likaså säkerställs ett ägandeskap i första försvarslinjen och att riskinformationen förmedlas till andra försvarslinjen samt till de relevanta kommittéerna.

Resultatet av att risker identifieras och mäts i riskhanteringssystemet, framförallt genom den interna modellen, används vid väsentliga affärsbeslut för exempelvis investeringar, återförsäkringsprogram och inom försäkringsrörelsen.

2.3.8 Ifs egen risk- och solvensbedömningsprocess

Ifs risker mäts, sammanställs, bedöms och rapporteras regelbundet i syfte att utföra en övergripande utvärdering av risk- och kapitalpositionen. Marknadsriskerna följs upp och rapporteras månadsvis samtidigt som andra risker följs upp och rapporteras kvartalsvis eller halvårsvis. Resultatet och uppföljningen av dessa aktiviteter dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport sammanställs till Ifs ORSA-kommitté och en sammanfattning av rapporten skickas till Ifs styrelse.

ORSA består av en kvantitativ och kvalitativ bedömning av Ifs väsentliga risker och resulterar i en bedömning av bolagets övergripande solvenssituation. Ifs fullständiga ORSA genomförs minst en gång per år i syfte att säkerställa att Ifs kapitalbas är och förblir tillräckligt stor för att täcka de risker som följer av den föreslagna affärsplanen. Den årliga ORSA-processen utförs parallellt med, och stödjer, den affärsplan som presenteras för styrelsen och baseras på information per det tredje kvartalet.

Solvenspositionen bedöms dels i förhållande till Ifs egen bedömning av risk, kvantifierad genom Ifs interna modell, och dels i förhållande till det regulatoriska kapitalkravet. Ifs kapitalplaneringsmodell är ett hjälpverktyg som används i ORSA-processen och prognosticerar kapitalbasen och kapitalkraven över den treåriga planeringshorisonten. Bedömningen innehåller även ett antal scenarioanalyser, stresstester, känslighetsanalyser och omvända stresstester. Stresstesterna täcker de huvudsakliga risktyperna och samtidiga negativa effekter från olika risktyper. Scenarierna har utvecklats i samarbete med riskägare och företagsledningen.

Utöver att mäta Ifs huvudsakliga risker kvantitativt utförs en kvalitativ bedömning av Ifs viktigaste risker över planeringshorisonten. Riskerna bedöms utifrån konsekvens och sannolikhet, det vill säga vilken konsekvens en materialiserad risk får på Ifs strategiska och finansiella plan, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Bedömningen utförs i enlighet med en given graderingsskala. Den sammanfattande bedömningen utförs av riskhanteringsfunktionen vilken är baserad på riskägarnas⁹ bedömning.

Resultatet av den årliga risk- och solvensbedömningen dokumenteras i ORSA-rapporten. Rapporten för perioden 2019-2021 godkändes av styrelsen i december 2018. Genom godkännandet av rapporten accepterade styrelsen den som grund för sitt beslut om den finansiella planen. Rapporten skickades därefter till Finansinspektionen.

⁹ Affärsområdena och bolagsfunktionerna, det vill säga första försvarslinjen, har ansvar och skyldighet att bedöma, kontrollera och reducera risker.

2.4 Internkontroll

2.4.1 Ifs internkontrollsystem

Systemet för internkontroll är gemensamt för hela If-gruppen och är en integrerad del av bolagets organisationsstruktur och beslutsprocesser. Internkontrollsystemet syftar till att säkerställa att verksamheten är ändamålsenlig och effektiv, att den finansiella och icke-finansiella rapporteringen är tillförlitlig samt efterlevnad av tillämpliga lagar och regler. Internkontroll avseende den finansiella rapporteringen säkerställer att styrelsen och ledningen har tillgänglig, relevant och tillförlitlig finansiell information till stöd för sitt beslutsfattande samt att externa intressenter kan förlita sig på Ifs finansiella information. Ifs internkontrollsystem syftar även till att säkerställa ändamålsenlighet och effektivitet i den dagliga verksamheten genom att ta Ifs strategiska mål i beaktande. Ett effektivt internkontrollsystem ger Ifs styrelse och VD en rimlig försäkran om att bolaget uppnår sina mål.

Internkontrollsystemet använder modellen med tre försvarslinjer för att tydliggöra vem som ansvarar för vad rörande riskhantering och internkontroll. Inom de tre försvarslinjerna har rapporteringskanaler etablerats för att säkerställa att styrelsen och ledningen kan fullgöra sitt ansvar att övervaka internkontrollsystemets effektivitet.

Ifs internkontrollpolicy fastställer ramverket för ett effektivt internkontrollsystem inom If och antas årligen av styrelsen. Syftet med policyn är att beskriva hur internkontroll struktureras på lämpligt sätt med hänsyn till verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Ifs internkontrollramverk baseras på COSO¹⁰-ramverket. Ramverket tillhandahåller de tre målkategorierna; affärsverksamhet, rapportering samt efterlevnad av lagar och regler. Ramverket innefattar dessutom fem komponenter som behöver vara på plats och fungera: kontrollmiljö, riskbedömning, kontrollaktiviteter, information och kommunikation samt uppföljning.

Kontrollmiljön omfattar faktorer såsom den organisatoriska strukturen, befogenheter och ansvar, integritet, styrdokument, etiska värden samt kompetensen hos Ifs anställda.

Riskbedömningen omfattar identifiering och värdering av väsentliga risker för bristande måluppfyllelse.

Kontrollaktiviteter består av styrdokument, godkännandeförfaranden, rutiner och kontroller för att hantera de risker som identifierats. Implementerade kontrollaktiviteter omfattar bland annat attestregler och andra rutiner för befogenheter i enlighet med befintliga roller såsom dualitetsprincipen och beslut av ledarens ledare.

Information och kommunikation stödjer de andra komponenterna genom att exempelvis förmedla ansvar och befogenheter till medarbetare och genom att tillhandahålla information på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Uppföljning av den befintliga interna kontrollen sker genom övervakning av de tre försvarslinjerna. Övervakningen genomförs med hjälp av både löpande och separata uppföljningar. Oberoende övervakningsaktiviteter utförs av andra och tredje försvarslinjerna.

2.4.2 Compliancefunktionen

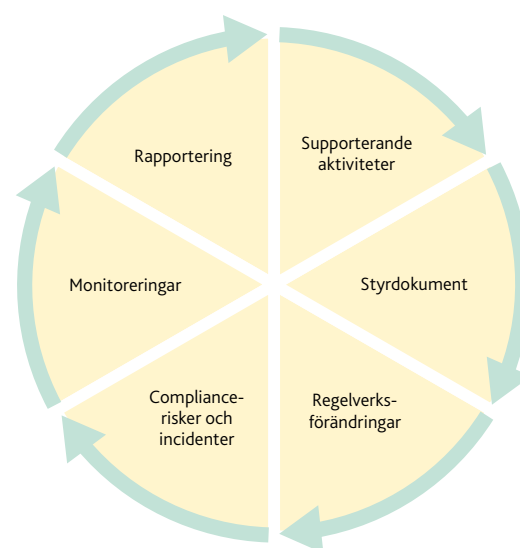
2.4.2.1 Ansvarsområden

Compliancefunktionen ansvarar för att rapportera till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som följer av Ifs tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet. Compliance-

funktionen ska även utvärdera de åtgärder som vidtagits för att förebygga bristande regelefterlevnad. Vidare ska funktionen bedöma eventuella konsekvenser av regelförändringar som påverkar Ifs verksamhet, samt identifiera och bedöma risker för bristande regelefterlevnad. Compliancefunktionen ska fokusera på de regler som följer av Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Funktionen ska även ge råd och stöd inom andra rättsområden på begäran av styrelsen eller VD.

Compliancefunktionens arbetsuppgifter är uppdelade i sex ansvarsområden, se Figur 8 nedan. En riskbaserad complianceplan tas årligen fram och antas av styrelsen.

FIGUR 8 – Återkommande uppgifter för compliancefunktionen

2.4.2.2 Organisation

Compliancefunktionen är operationellt oberoende och utgör en del av den andra försvarslinjen. En ansvarig Compliance Officer är tillsatt av VD för att utföra aktiviteter inom funktionen.

2.5 Internrevisionsfunktionen

2.5.1 Internrevision

Internrevision är en funktion som är oberoende av affärsverksamheten och som utvärderar tillräckligheten och effektiviteten i befintliga internkontrollsystem och kvaliteten med vilken uppgifterna utförs. Funktionen är underställd styrelsen och leds av CAE, som är delanställd i If och utses av styrelsen för Sampo. Revisionsarbetet är outsourcat till If Skadeförsäkring.

2.5.1.1 Internrevisionspolicyn

Arbetet inom internrevisionsfunktionen utförs i enlighet med internrevisionspolicyn som antagits av styrelsen. Enligt policyn ska internrevisionsfunktionen följa The Institute of Internal Auditor's ramverk för internrevision, International Professional Practices Framework.

2.5.1.2 Plan för internrevisionen

Internrevisionsfunktionen tar årligen fram en treårig aktivitetsplan som godkänns av styrelsen och Sampos revisionsutskott. Internrevisionsfunktionen tillämpar ett riskbaserat tillvägagångssätt och aktiviteterna täcker väsentliga delar av verksamheten och dess styrningssystem. De externa revisionerna informeras om internrevisionsfunktionens aktivitetsplan.

¹⁰ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

2.5.1.3 Rapportering

Internrevisionsfunktionen rapporterar slutsatser från genomförda revisioner till styrelse och VD. Innan några revisionsrapporter distribueras, diskuteras rapporterna i fråga om revisionsutfall, observationer och rekommendationer med ansvariga chefer. De skriftliga slutrapporterna ska alltid godkännas av CAE innan de distribueras.

Internrevisionsfunktionen genomför uppföljningar för att säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att hantera de observationer och rekommendationer som identifierades i den ursprungliga revisionsrapporten.

CAE lämnar statusrapporter till styrelsen och till revisionsutskottet minst två gånger per år. Dessa rapporter innehåller observationer avseende eventuella allvarigare brister i den interna styrningen och kontrollen som har upptäckts under revisionerna, inklusive alla tidigare rapporterade observationer som inte har åtgärdats eller korrigerats i enlighet med avtalade åtgärdsplaner.

2.5.1.4 Internrevisörers objektivitet och oberoende

Inför en revision genomförs en bedömning av revisorns objektivitet med hänsyn till den enhet som ska revideras. Interna revisorer väljs utifrån kunskap, färdigheter och integritet, vilket är avgörande för ett fullgott internrevisionsarbete.

2.6 Aktuariiefunktionen

2.6.1 Implementering av aktuariiefunktionen

Chefaktuarien för If-gruppen är ansvarig för aktuariiefunktionen inom If och rapporterar till styrelsen och VD samt är rådgivare i aktuariella frågor. Chefaktuarien är ordförande i aktuariekommittén som är forum för aktuariefunktionen och ett förberedande och rådgivande organ för chefaktuarien. Chefaktuarien är medlem och deltar i arbetet i underwriting- och återförsäkringskommittén, i den senare med fokus på förnyelser av återförsäkringsskydd.

2.6.1.1 Ansvar och uppgifter

Aktuariiefunktionen utgör en del av företagsstyrningssystemet och riskhanteringssystemet.

Aktuariiefunktionens uppgifter beskrivs i instruktionen för aktuariiefunktionen. Funktionens huvudsakliga uppgifter kan indelas i följande områden:

- Koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och säkerställa dess tillförlitlighet och tillräcklighet.
- Utlåtande om bolagets underwritingpolicy.
- Utlåtande om huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.
- Utlåtande om bolagets solvensposition.
- Bidra till riskhanteringssystemet, till exempel ORSA-rapporteringen.

Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är centralt i aktuariiefunktionens arbete. Beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS utförs av chefaktuarien. Premie- och skadeavsättningar enligt Solvens II-regelverket baseras på parametrar från aktuariiefunktionen. Aktuariiefunktionen kontrollerar beräkningarna och bedömer osäkerheten i de tekniska reserverna utifrån naturlig variation i reservkvot inom land, försäkringsklass och affärsområde. Datakvaliteten bedöms regelbundet genom att information i grundbokföringen stäms av mot informationen i de aktuariella systemen. Avstämningsrutinen sker månatligen och är formaliserad. Ifs externa revisorer erhåller detaljerade dokument med jämförelser av samtliga skillnader som redovisats.

If har styrdokument som reglerar beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Aktuariiefunktionen ansvarar för att dessa styrdokument efterlevs och säkerställer att lokala regler och bestämmelser kommer till uttryck i riktlinjer och rutiner.

2.6.1.2 Rapportering

Aktuariiefunktionen rapporterar minst årligen till styrelsen och VD om väsentliga arbetsuppgifter som utförts jämte resultat. Funktionen föreslår även hur eventuella brister ska åtgärdas. Rapporten omfattar metoder som använts, beräkning, tillförlitlighet och tillräcklighet av försäkringstekniska avsättningar. Därutöver omfattar rapporten även en bedömning av underwritingpolicyn och huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.

Aktuariiefunktionen ska efter varje kvartalsboksut säkerställa att styrelsen får en rapport i form av ett utlåtande över huruvida de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och lämpliga.

Aktuariiefunktionen ansvarar för rapporteringen av samtliga relevanta frågor som aktuariekommittén ställer till ORSA-kommittén samt för koordinering av rapporteringen om premie- och avsättningsrisk till kvartalsvisa ORSA-kommittén.

2.7 Outsourcing

2.7.1 Ifs Outsourcingpolicy

Ifs outsourcingpolicy sätter ramarna för Ifs outsourcing. Policyn beskriver vad som ska anses utgöra outsourcing och definierar kriterierna för när en funktion eller en verksamhet ska anses vara av väsentlig betydelse för If.

I syfte att säkerställa en effektiv kontroll av den outsourcing som sker av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse, och hantera de risker som hänför sig till sådan outsourcing, föreskriver outsourcingpolicyn en särskild outsourcingprocess. Processen består bland annat av en riskanalys, en motpartsutvärdering, utarbetande av avtal, beslutsfattande, uppföljning, rapportering och information.

Styrelsen har tillsatt en outsourcingkommitté för att övervaka att Ifs outsourcing sker i enlighet med outsourcingpolicyn. Varje nytt eller substantiellt ändrat outsourcingavtal av väsentlig betydelse ska rapporteras till, och bedömas av, outsourcingkommittén samt godkännas av styrelsen innan avtalet anmäls till Finansinspektionen.

2.7.2 Outsourcing av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse

If har outsourcat hela sin verksamhet till If Skadeförsäkring förutom uppgifter som ankommer på VD och de fyra centrala funktionerna: aktuariiefunktionen, riskhanteringsfunktionen, compliancefunktionen och internrevisionsfunktionen. If Skadeförsäkring tillhandahåller således, i princip, samtliga tjänster som behövs för bedrivande av försäkringsrörelsen såsom försäljning, skadereglering, kapitalförvaltning, IT-tjänster, administration, bokföring samt andra supportfunktioner såsom marknadsföring och juridiska tjänster. Verksamheten bedrivs integrerat och i enlighet med samma processer och rutiner som gäller för If Skadeförsäkring. Genom regelbundna möten och rapporter följer styrelse och VD upp att den outsourcade verksamheten bedrivs på avtalat sätt. Betalning för dessa tjänster beräknas som en procentandel av förnyade eller nytecknade försäkringar.

För att effektivisera Ifs försäkringsverksamhet outsourcar If Skadeförsäkring i sin tur operativ verksamhet av väsentlig betydelse till ett flertal externa samt interna leverantörer enligt nedan. Kapitalförvaltning har delvis outsourcats till Sampo. Till

följd av Ifs operationella struktur med affärsområdena Privat, Företag och Industri, som verkar genom flera legala enheter och filialer, har ytterligare outsourcingavtal inom koncernen upprättats. Upphandling av IT-tjänster har outsourcats till systerbolaget If IT Services A/S i Danmark, som i sin tur, har ingått avtal med IT-leverantörer.

2.8 Övrig information

2.8.1 Företagsstyrningssystemets tillräcklighet

Ifs företagsstyrningssystem bedöms som väl fungerande med hänsyn tagen till karaktären, omfattningen och komplexiteten av de risker som ingår i Ifs affärsverksamhet.

2.8.2 Övrig väsentlig information

Det finns ingen annan väsentlig information om företagsstyrningssystemet.

3 Riskprofil

Ifs övergripande riskstrategi fokuserar på effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering. Tillgängligt kapital ska överstiga både ekonomiskt kapital och lagstadgat solvenskapitalkrav. Därtill har If-gruppen som mål att bibehålla kreditbetyget A från rating-instituten Standard & Poor's och Moody's. Detta innebär att riskexponeringen för If kvantifieras med olika mått¹¹ för olika ändamål.

I detta avsnitt beskrivs Ifs riskprofil och interna riskmätning. Inledningsvis presenteras principerna för riskmätning och riskprofilen på övergripande nivå, därefter följer en mer detaljerad beskrivning och analys av respektive riskkategori. De riskkategorier som beskrivs i detta avsnitt är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk, operativ risk samt övriga risker. I de känslighetsanalyser som utförts visas effekterna både på ekonomiskt kapital och på lagstadgat kapitalkrav.

3.1 Ifs riskmätning

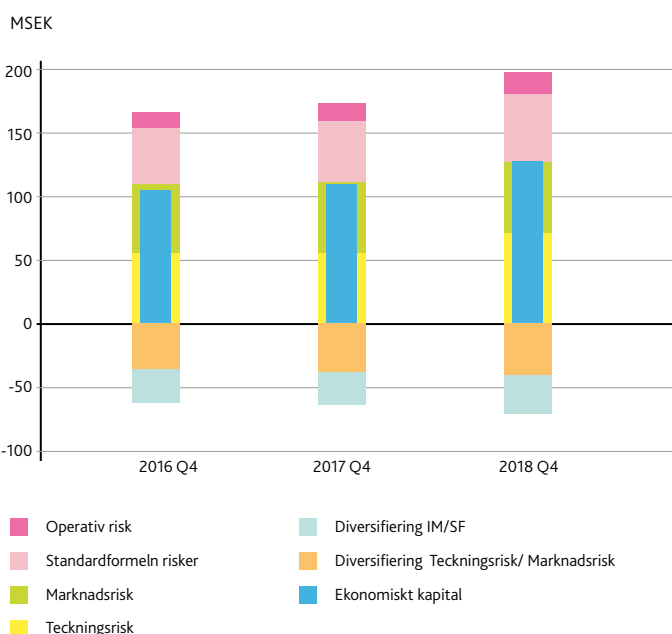
För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är: likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk, emerging risk samt inte kvantifierade koncentrationsrisker.

3.2 Ifs riskprofil

Figuren nedan visar ekonomiskt kapital per den 31 december 2016 till den 31 december 2018.

FIGUR 9 – Förändring av ekonomiskt kapital över tid (före skatt)

De huvudsakliga riskkategorierna för If är tecknings- och marknadsrisker. Fördelningen av ekonomiskt kapital på olika riskkategorier har varit stabil under de senaste åren. Under 2018 ökade ekonomiskt kapital med 17 MSEK till 126 MSEK vilket framförallt beror på ökad teckningsrisk drivet av ökad premievolymer.

3.3 Teckningsrisk

Teckningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av osäkerhet i prissättning och avsättningsantaganden.

3.3.1 Riskexponering

Vid kvantifiering av teckningsrisk baserat på den interna modellen används aktuariella och statistiska metoder för att återspegla Ifs försäkringsverksamhet. Annulationsrisk kvantifieras i enlighet med standardformeln.

Det ekonomiska kapitalet för teckningsrisk återspeglar exponeringen för teckningsrisk på ett års sikt och var 71 MSEK under 2018, vilket är en ökning med 15 MSEK jämfört med 2017.

3.3.1.1 Premierisk och katastrofrisk

Premierisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av variationer i såväl tidpunkt, frekvens som storlek avseende försäkringsskador som inte har inträffat vid balansdagen. Katastrofrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena relaterade till extrema eller exceptionella händelser.

De riskfaktorer som har störst påverkan på premierisken är pandemi, volatil riskprocent där skadevolatilitet är en viktig komponent och katastrofhändelser.

3.3.1.2 Avsättningsrisk och inflationsrisk

Avsättningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av variationer i såväl tidpunkt som belopp avseende skadeutbetalningar för skador som har inträffat på eller före balansdagen.

If har enbart ettåriga livförsäkringar med i genomsnitt 28 dagar från skadans uppkomst till rapportering och i genomsnitt 3,5 månader från uppkomst till reglering. På grund av den korta regleringsperioden och engångsutbetalda skadeersättningar är avsättningsrisken hos If mycket begränsad, utan några identifierade väsentliga avsättningsriskfaktorer. Information om försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II finns i de kvantitativa rapporteringsmallarna (QRT) S.12.01.02.

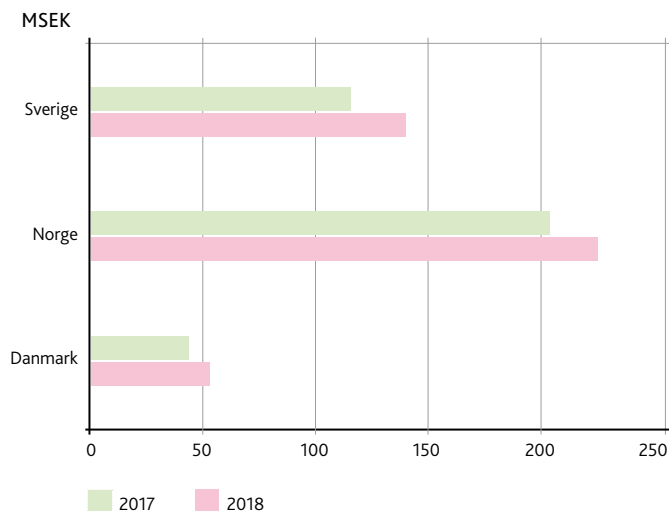
3.3.2 Riskkoncentration

Med tanke på att större delen av riskexponeringen härrör från individuella livförsäkringar med fasta engångsbelopp och att de försäkrade personerna är geografiskt utspridda, bedöms koncentrationsrisken vara låg. Koncentrationsrisk finns inom tjänstereförsäkring och gruppörsäkring eftersom flera personer med höga försäkringsbelopp kan råka ut för samma olycka.

Den geografiska spridningen av bruttopremieinkomsten framgår av figuren nedan.

¹¹ Interna ekonomiska mått (ekonomiskt kapital), mått baserade på myndighetskrav, dvs. solvenskapitalkrav (enligt standardformeln) och mått framtagna av ratinginstitut. Måtten framtagna av ratinginstitut berörs inte närmare i dokumentet.

FIGUR 10 – Bruttopremieinkomst per land

3.3.3 Riskreducerande tekniker

Premierisk och katastrofrisk begränsas genom det interna återförsäkringsprogrammet med If Skadeförsäkring samt av det koncernövergripande återförsäkringsprogrammet. Behovet och det optimala återförsäkringsalternativet utvärderas genom att jämföra förväntad kostnad gentemot nyttan av återförsäkring samt påverkan på fluktuationer i resultatet och kapitalbehov. För att skydda If från koncentrationsrisker, särskilt från tjänsterese-, personskade- och grupplivförsäkring, finns det ett balanserat återförsäkringsprogram med If Skadeförsäkring. Ett återförsäkringsskydd, en så kallad stop loss, är tecknad med If Skadeförsäkring för att skydda mot exempelvis pandemier.

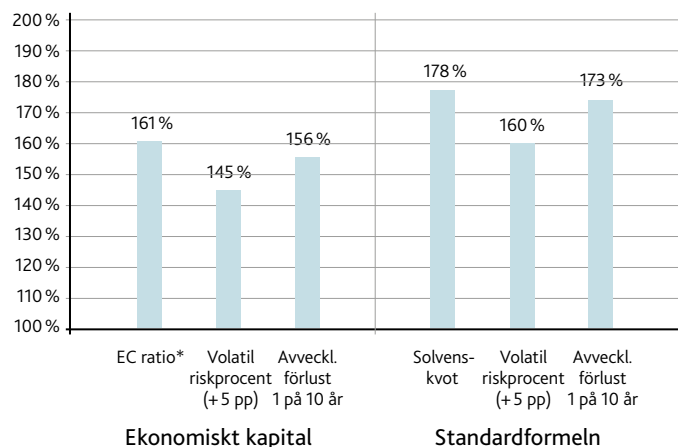
Avsättningsrisk hanteras genom aktuariella antaganden baserat på historiska skadeutfall, både intern och extern dödlighetsstatistik, samt exponeringar som är tillgängliga på balansdagen. Bland beaktade faktorer finns dödlighetstrender hos befolkningen, individuell ålder, kön, utbildningsnivå och överväganden vid tecknande av försäkring. Statistisk analys på inträffade skador under de senaste åren visar att den genomsnittliga tiden från skadans uppkomst till rapportering är 28 dagar. Vid reservsättningen baseras beräkningarna av inträffade men ej rapporterade skador på den skattade skadekostnaden (riskpremien) under den genomsnittliga rapporteringstiden beräknad per produkttyp och land.

3.3.4 Riskkänslighet

Stresstester har utförts i syfte att bedöma Ifs känslighet för de mest väsentliga riskfaktorerna. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, på såväl internt ekonomiskt kapital som på solvenskapitalkravet per den 31 december 2018. Solvenskvoten för ekonomiskt kapital är baserad på den interna modellen för såväl tecknings- som för marknadsrisk, medan solvenskvoten för det regulatoriska solvenskapitalkravet är baserad på standardformeln för alla risker.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en högre än förväntad skadeinflation eller en avvecklingsförlust med sannolikhet 1 på 10 år. I samtliga känslighetstester har If en solvenskvot över 100% även i stressat läge. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, på såväl internt ekonomiskt kapital som på solvenskapitalkravet per den 31 december 2018.

FIGUR 11 – Känslighet för teckningsrisk

*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital.

I skadeinflationstressten antas att en ökning av de försäkrings-tekniska avsättningarna minskar den medräkningsbara kapitalbasen men att solvenskvoten inte är särskilt känslig för förändringar i skadeersättningsinflationen på grund av de försäkrings-tekniska avsättningarnas korta duration. I avvecklingsförluststressten antas en ökning av försäkringstekniska avsättningar som medför en ökning av avsättningsrisken.

3.4 Marknadsrisk

Marknadsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad direkt eller indirekt av nivå eller av volatiliteten i marknadspriser på tillgångar, skulder och finansiella instrument.

Ifs marknadsrisk består av valuta-, ränte- och spreadrisk. Spreadrisk ingår vid beräkning av marknadsrisk, men dess exponering, koncentration, begränsning och känslighet beskrivs i avsnitt 3.5 Kreditrisk, då spreadrisk har klassificerats som en del av kreditrisken, tillsammans med motpartsrisk. Matchningsrisk beräknas inte separat utan ingår i beräkningen av ränte- och valutarisk. Den största riskkomponenten är valutarisken.

3.4.1 Riskexponering

Det ekonomiska kapitalet för marknadsrisk var 57 MSEK under 2018, vilket är en ökning med 1 MSEK jämfört med 2017. Ökningen beror främst på en ökad valutarisk. Exponeringen för ränterisk är begränsad på grund av den korta durationen för Ifs tillgångar och skulder. If drar nytta av diversifieringseffekter genom den väldiversifierade portföljen.

Ifs investeringar är koncentrerade till nordiska räntebärande värdepapper. Användningen av derivat är begränsad. Marknadsriskerna relaterade till investeringar är oftast okomplicerade eftersom If tillämpar marknadsvärdering för större delen av investeringarna. If ställer säkerheter för derivat.

De huvudsakliga faktorer som kan påverka marknadsrisken är den geopolitiska osäkerheten, utveckling av fastighetspriser i Sverige och Norge, koncentration till finansiella institutioner och låg ränta under lång tid.

3.4.1.1 Valutarisk

Valutarisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i valutakurserna eller deras volatilitet.

Ifs verksamhet och investeringsbeslut skapar valutaexponering främst genom de utländska filialerna. Jämfört med den

31 december 2017 har valutarisken ökat, främst på grund av ökad exponering.

3.4.1.2 Aktierisk

Aktierisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av marknadspriserna för aktier eller deras volatilitet.

Aktierisk är inte tillämplig för If eftersom portföljen bestod av 100% räntebärande placeringar per den 31 december 2018.

3.4.1.3 Ränterisk

Ränterisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av räntesatser eller deras volatilitet.

Durationen för räntebärande placeringar var 0,4 år vid slutet av 2018. Jämfört med den 31 december 2017 har ränterisken minskat, främst på grund av minskad räntevolatilitet.

3.4.1.4 Spreadrisk

Spreadrisk avser känsligheten av värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna eller volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan.

Spreadrisken i If har minskat främst på grund av lägre volatilitet på kreditspreadar. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5.

3.4.1.5 Matchningsrisk

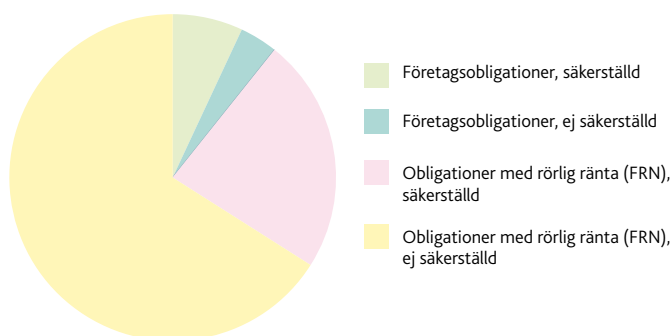
Matchningsrisk är risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella situationen, orsakad av en bristande matchning mellan tillgångarnas och skuldernas känslighet mot värdeförändringar i marknadspriser eller deras volatilitet.

Matchningsrisken utgörs av ränterisk och valutarisk. I redovisningen är de försäkringstekniska avsättningarna ej diskonterade. Ur ett ekonomiskt perspektiv, där de försäkringstekniska avsättningarna är diskonterade med gällande marknadsräntor, finns en exponering för ränterisk, men på grund av de kortfristiga tillgångarna och skulderna inom If är exponeringen för denna risk begränsad.

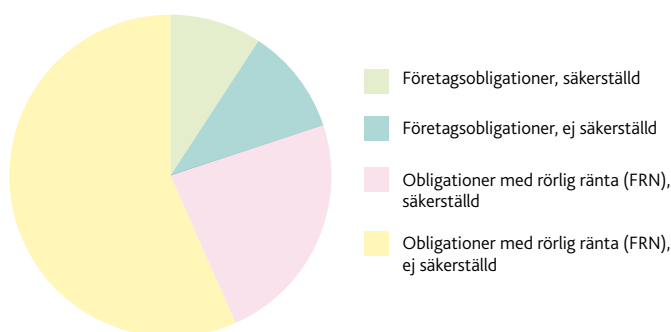
3.4.2 Riskkoncentration

Figurerna nedan visar marknadsriskkoncentrationen för Ifs placeringar per den 31 december 2018. Figur 12 visar marknadsvärdet per typ av tillgång och Figur 13 visar ekonomiskt kapital för marknadsrisk per typ av tillgång (före beaktande av diversifieringseffekter).

FIGUR 12 – Marknadsvärden per typ av tillgångar

FIGUR 13 – Ekonomiskt kapital per typ av tillgångar

Ifs valutapositioner mot basvalutan visas i Tabell 4. Den valuta-exponering som uppkommer vid konsolidering av balansräkningar för filialer med annan basvaluta än SEK, så kallad omräkningsrisk, säkras inte då dessa investeringar bedöms vara av långsiktig karaktär.

TABELL 4 - Valutarisk

KSEK Valuta	EUR	NOK	DKK	USD
Nettoposition (SEK), 2018	251	-3 765	11	177
Nettoposition (SEK), 2017	294	2 322	495	-193

Ovanstående IFRS-belopp visar valutariskkoncentrationerna exklusive omräkningsrisk.

Aktierisk är inte tillämplig för If eftersom portföljen består av 100% räntebärande placeringar. Durationen för räntebärande placeringar var 0,4 år vid slutet av 2018. Durationen för räntebärande placeringar visas i Tabell 5.

TABELL 5 – Duration och andel räntebärande tillgångar per instrumenttyp

KSEK Instrumenttyp	2018			2017		
	Bokfört värde	%	Duration	Bokfört värde	%	Duration
Skandinavien, stats- och företagspapper	390 242	90,2	0,4	337 589	90,9	0,5
Europa, stats- och företagspapper	28 021	6,5	0,6	24 160	6,5	0,2
Kortfristiga räntebärande tillgångar	14 591	3,4	0,0	9 461	2,5	0,0
Totalt	432 855	100	0,4	371 211	100	0,4

Ovanstående IFRS-belopp ger en rimlig bild av instrumenttyp-koncentrationerna och skiljer sig inte avsevärt från Solvens II-beloppen. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5 Kreditrisk.

3.4.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy är det styrande dokumentet för hantering av marknadsrisker inom If. I policyn ges övergripande riktlinjer såsom försiktighetsprincipen, särskilda riskrestriktioner och beslutsstruktur för investeringsverksamheten.

Vid beslut om limiter samt vid fastställande av avkastnings- och likviditetsmål ska strukturen på, samt arten av, Ifs försäkringstekniska avsättningar beaktas. Därtill ska även övergripande riskaptit och risktoleranser samt myndighetskrav beaktas. Styrelsen antar en investeringspolicy årligen eller oftare vid behov. Policyn kompletteras med riktlinjer som definierar mandat och befogenheter samt användande av derivat.

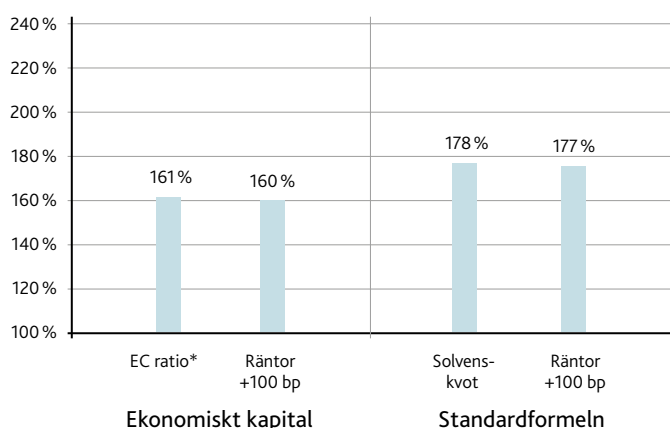
Valutarisken reduceras genom matchning av försäkringstekniska avsättningar mot placeringstillgångar i motsvarande valutor alternativt genom användning av valutaderivat. Valutarisken i försäkringsverksamheten säkras löpande tillbaka till basvalutan. Ränterisken hanteras genom känslighetslimiter för instrument som är räntekänsliga. Matchningsrisken hos If hanteras i enlighet med Sampo-koncernövergripande principer. Den beaktas inom ramen för riskaptiten och styrs av Ifs investeringspolicy. För att bibehålla matchningsrisken inom den övergripande risktoleransen kan kassaflöden för försäkringstekniska avsättningar matchas med investeringar i räntebärande instrument och genom användning av valutaderivat.

Marknadsrisken övervakas och kontrolleras aktivt av Investment Control Committee och rapporteras kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.4.4 Riskkänslighet

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har ett räntestresstest genomförts. Nedanstående figur visar effekten på solvenskvoten enligt ekonomiskt kapital och solvenskapitalkravet per den 31 december 2018. Syftet med stressen är att bedöma hur mycket en ränteökning med 100 baspunkter påverkar kapitalställningen för If.

FIGUR 14 – Känslighet för marknadsrisk enligt Solvens II

*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital.

En ränteökning medför en minskning av såväl placeringstillgångar som försäkringstekniska avsättningar. Varken det ekonomiska kapitalet eller kapitalbasen är särskilt känsliga för ränteförändringar på grund av de försäkringstekniska avsättningarnas korta duration.

Räntestressen är baserad på en parallellförskjutning av de marknadsräntor som används som indata till beräkningen av diskonteringskurvorna enligt Solvens II. Effekten dämpas för de längsta löptiderna på grund av konvergensen mot den långsiktiga jämviktsräntan som används för långa löptider och inte stressas i denna beräkning.

3.5 Kreditrisk

Kreditrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, främst orsakad av förändringar i motpartsrisk eller spreadrisk.

3.5.1 Riskexponering

Motpartsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad av förändringen i kreditvärdigheten hos emittenter av värdepapper, motparter och andra gäldenärer vilka bolaget är exponerade mot. Standardformeln används för beräkning av motpartsrisk.

Spreadrisk avser känsligheten i värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i kreditspreaden eller dess volatilitet över den riskfria räntan. Spreadrisk beräknas med Ifs interna modell såsom framgår i avsnitt 3.4.

Kreditriskexponeringen mot försäkringstagare är mycket begränsad eftersom uteblivna betalningar vanligtvis leder till annullering av försäkringsavtalen.

3.5.1.1 Kreditrisk relaterad till placeringstillgångar

Inom kapitalförvaltningen reflekteras i de flesta fall kreditrisken via kreditspreaden. Placeringstillgångar får vanligtvis ett lägre marknadsvärde vid en högre kreditspread, även i de fall där det inte föreligger en faktisk utebliven betalning. Följaktligen är spreaden kreditriskens marknadspris, och kan påverkas dels av marknadens riskbedömning av en enskild emittent, dels av den generella aptiten på kreditrisk på de finansiella marknaderna. Eftersom ökade spreadnivåer vanligtvis påverkar marknadspriset på investeringstillgångar negativt leder ett materialiserande av risken typiskt till att kapitalbasen påverkas negativt. Likaså kan uteblivna betalningar påverka kapitalbasen negativt.

Ytterligare risker, som antingen härrör från bristande diversifiering i tillgångsportföljen eller från stora kreditriskexponeringar mot i) enskilda emittenter eller, ii) en grupp av emittenter med inbördes anknytning, och som inte fångas upp av antingen spreadrisk eller motpartsrisk, klassificeras i stället som koncentrationsrisk.

3.5.1.2 Kreditrisk i återförsäkringsverksamhet

Utöver kreditrisken relaterad till placeringstillgångar uppstår kreditrisk även i försäkringsverksamheten, främst genom avgiven återförsäkring. Kreditrisk avseende återförsäkrare uppstår i återförsäkringsfordringar och i återförsäkrarnas andel av oreglerade skador.

3.5.2 Riskkoncentration

3.5.2.1 Koncentration i återförsäkringsverksamhet

Fördelningen av återförsäkringsfordringar exklusive förväntad förlust presenteras i Tabell 6.

TABELL 6 – Återförsäkringsfordringar

KSEK Kreditbetyg (S&P)	2018	%	2017	%
AAA	-	-	-	-
AA	3	0,6	2	0,5
A	5	1,0	3	0,7
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	-	-	-	-
Captivebolag och lagstadgade poolsamarbeten	489	98,4	466	98,8
Totalt	497	100	472	100

Fördelningen av avgiven premie för fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg visas i Tabell 7.

TABELL 7 – Premiefördelning för avgiven fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg

KSEK Kreditbetyg (S&P)	2018	%	2017	%
AAA	-	-	-	-
AA	158	1,0	145	1,0
A	16 768	99,0	14 818	99,0
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	-	-	-	-
Totalt	16 926	100	14 963	100

3.5.2.2 Koncentration i placeringstillgångar

En stor del av Ifs räntebärande placeringar är koncentrerade till finansiella institutioner, varav huvuddelen av dessa placeringar är på den nordiska marknaden. Ifs kreditriskexponering kommer framförallt från räntebärande placeringar. Exponering av placeringar per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg visas i Tabell 8.

TABELL 8 – Exponering räntebärande värdepapper per sektor, tillgång och kreditbetyg

KSEK Sektor	AAA	AA+ - AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - C	D	Kredit- betyg saknas	Totalt	Aktier	Fastig- heter	Derivat (motparts- risk)	Totalt ¹⁾
Basindustri	-	-	-	10 766	-	-	-	10 766	-	-	-	10 766
Kapitalvaror	-	-	-	15 224	-	-	-	15 224	-	-	-	15 224
Konsumentvaror	-	-	-	30 065	-	-	-	30 065	-	-	-	30 065
Säkerställda obligationer	116 228	10 214	-	-	-	-	-	126 441	-	-	-	126 441
Energi	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Finansiella institut	-	4 991	71 874	35 540	-	-	-	112 406	-	-	-	112 406
Stater	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Statligt garanterade	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Försäkring	-	-	-	7 255	-	-	-	7 255	-	-	-	7 255
Hälsovård	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Media	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kommuner	30 468	-	-	-	-	-	-	30 468	-	-	-	30 468
Fastigheter	-	-	19 150	4 803	-	-	-	23 953	-	-	-	23 953
Tjänster	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Teknologi och elektronik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Telekom	-	-	-	9 088	-	-	-	9 088	-	-	-	9 088
Transport	-	36 464	15 487	-	-	-	-	51 951	-	-	-	51 951
El, vatten och gas	-	-	-	15 238	-	-	-	15 238	-	-	-	15 238
Övrigt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Fonder	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Totalt	146 696	51 668	106 511	127 979	-	-	-	432 855	-	-	-	432 855

¹⁾ Total exponering exklusive derivat, bortsett från OTC-derivat där endast motpartsrisk beaktas.

3.5.3 Riskreducerande tekniker

Kreditrisk i kapitalförvaltningen hanteras genom specifika limiter fastställda i Ifs investeringspolicy. I styrdokumentet fastställs begränsningar för maximala exponeringar mot enskilda emittenter, skuldkategorier och per kreditbetygsklass. Vidare begränsas spreadrisk genom limiter för instrument vilka är känsliga för ändringar i kreditspreadar. Vid investeringsbeslut efterföljs försiktighetsprincipen i enlighet med Ifs Investment policy.

Risken för insolvens hos derivatmotparter kan begränsas genom diversifiering och noggrant urval av motparter och clearinghus samt ställande av säkerheter.

För att begränsa och kontrollera den kreditrisk som är förknippad med avgiven återförsäkring har If en Reinsurance Security Policy som anger kreditbetygskraven för externa återförsäkrare och maximal exponering mot enskilda externa återförsäkrare. Kreditvärdighet hos återförsäkringsbolag fastställs med hjälp av kreditbetyg från ratingbolag. Reinsurance Security Committee ska lämna underlag och förslag till beslut i olika frågor som rör risken för återförsäkrarens konkurs och riskexponering samt föreslagna avvikelser från Reinsurance Security policy.

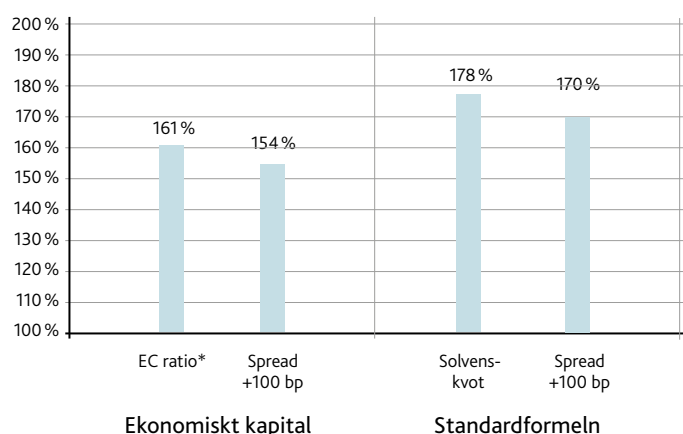
Portföljens utveckling gällande kreditrisk övervakas och rapporteras regelbundet till Investment Control Committee och Reinsurance Security Committee samt kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.5.4 Riskkänslighet

3.5.4.1 Riskkänslighet i placeringstillgångar

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har ett stresstest avseende kreditspreadar genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs solvenskvot per den 31 december 2018. Även i stressat läge har If en solvenskvot enligt Solvens II på över 100% per den 31 december 2018. Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en eventuell spreadökning med 100 baspunkter påverkar Ifs kapitalställning. Ett väsentlig antagande är att denna stress inte har en inverkan på de försäkringstekniska avsättningarna.

FIGUR 15 – Känslighet för kreditrisk enligt Solvens II

*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital.

3.5.4.2 Riskkänslighet i återförsäkringsverksamhet

Eftersom återförsäkring främst sker internt är detta inte relevant.

3.6 Likviditetsrisk

Likviditetsrisk är risken att ett försäkringsbolag inte har möjlighet att realisera placeringar och andra tillgångar för att fullgöra sina finansiella förpliktelser då de förfaller till betalning.

3.6.1 Riskexponering

Likviditetsrisken bedöms som låg eftersom premierna betalas i förväg och större utbetalningar oftast är kända i god tid innan de förfaller, vilket begränsar likviditetsrisken. Likviditetsrisken identifieras och hanteras löpande och inga solvenskrav är kvantifierade eftersom risken inte bedöms som betydande.

3.6.2 Riskkoncentration

I Tabell 9 visas förfallostrukturen för försäkringstekniska avsättningar och finansiella tillgångar och skulder. I tabellen delas finansiella tillgångar och skulder in i avtal med kontraktbestämda förfallotidpunkter och övriga avtal. För övriga avtal visas endast bokförda värden. Tabellen visar även förväntade kassaflöden för de försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning, vilka till naturen är förenade med en viss grad av osäkerhet.

TABELL 9 – Förfallostruktur för kassaflöden (IFRS) av finansiella tillgångar, finansiella skulder och försäkringstekniska avsättningar, 31 december 2018

KSEK	Bokfört värde			Kassaflöde						
	Bokfört värde	varav obestämd förfallo- tidpunkt	varav avtals- baserad förfallo- tidpunkt	2019	2020	2021	2022	2023	2024- 2033	2034-
Finansiella tillgångar	512 313	14 591	497 722	193 719	95 808	89 717	63 595	38 419	31 307	-
Finansiella skulder	10 620		10 620	10 620	-	-	-	-	-	-
Försäkringstekniska avsättningar, f e r	224 240			224 240	-	-	-	-	-	-

3.6.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy tillsammans med riktlinjer (såsom försiktighetsprincipen) och instruktioner anger strategier, mål, processer och rapporteringsförfaranden för likviditetsrisker samt hur dessa risker ska hanteras. If-gruppens Cash Management-enhet hanterar likviditetsrisken från dag till dag. Risken övervakas av Investment-avdelningen och rapporteras till ORSA-kommittén.

3.6.4 Riskkänslighet

För att identifiera likviditetsrisken analyseras regelbundet förväntat kassaflöde från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar. Kassaflöde från placeringstillgångar ska mätas med avseende på både tillgänglighet och förfallotidpunkt. Mätning görs vid såväl normala marknadsförhållanden som av stressade och extrema förhållanden. När det anses nödvändigt ska analysen omfatta identifiering och kostnader för alternativa finansieringsverktyg samt beakta förväntade nya affärers effekt på likviditetssituationen. De förväntade kassaflödena från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar ska även jämföras för att mäta graden av eventuell obalans.

3.7 Operativa risker inklusive legala risker

Operativ risk är risken för förlust till följd av bristfälliga processer eller system, mänskliga fel eller externa händelser (förväntade eller oförväntade). Definitionen inkluderar även legal risk vilken avser risk för förlust till följd av (i) tvister ej relaterade till försäkringsskador; (ii) avtalsbrott eller ingående av olagliga avtal samt (iii) brott mot immaterialrättsliga regler.

3.7.1 Riskexponering

Bedömning av operativ risk görs i den kvalitativa processen Operational och Compliance Risk Assessment (OCRA). I denna process identifieras, bedöms, hanteras och rapporteras operativ risk regelbundet via självutvärdering. OCRA-processen stöds av ett nätverk av riskkoordinatorer.

Operativa risker bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv och värderas därefter utifrån ett trafikljussystem. Därtill klassificeras riskerna i fem olika kategorier: brister i handläggning och processer; avbrott och systemfel; kunder, produkter och affärspraxis; personal samt interna/externa bedrägerier. Riskindikatorer används för att identifiera och följa riskutvecklingen, där incidentrapportering och kvalitetssäkringskontroll är två viktiga exempel. De väsentligaste riskerna rapporteras till Operational Risk Committee.

Externa faktorer som kan komma att påverka operativ risk, identifieras via processerna för strategisk risk och emerging risk. Se avsnitt 3.8.1 och 3.8.4. En särskild process finns för att identifiera och rapportera eventuella externa och interna bedrägerier.

De främsta operativa riskerna för If är relaterade till IT-system och datakvalitet. Det har inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för operativ risk under 2018.

3.7.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av operativa risker har identifierats.

3.7.3 Riskreducerande tekniker

Exempel på viktiga riskreducerande tekniker som används för att hantera operativ risk är löpande uppföljning av den till If Skadeförsäkring utlagda verksamheten, tydliga och tillämpade styrdokument, givna mandat, dualitets- och s.k. farfarsprinciper, tydliga roller och fördelat ansvar, utbildning samt automatiska och manuella kontrollaktiviteter i verksamheten. För att stärka Ifs väsentliga processer och öka effektiviteten på lång sikt pågår även utveckling av nya IT-system som omfattar automatisering av kontroller.

Bland styrdokumenterna som är relevanta för hantering av operativ risk ingår riktlinjer för att hantera och begränsa interna och externa bedrägerier, kontinuitetshantering och informationssäkerhet. Analyser och utredningar av misstänkta oegentligheter genomförs löpande och kontrollaktiviteter utförs för att minska

risken. Därutöver tillhandahålls kontinuerligt interna utbildningar om Ifs etiska regler och riktlinjer till anställda inom den utlagda verksamheten till If Skadeförsäkring.

Ifs och If Skadeförsäkrings processer för kontinuitetsplanering omfattar upprättande av riskbaserade beredskapsplaner, sammansättning av kristeam och regelbundna krishanteringsövningar. Målet med arbetet är att skydda bolagets tillgångar och säkerställa att verksamheten kan fortgå även när någonting oförutsett händer.

Interna styrdokument reglerar arbetet med informationssäkerhet, såsom dataklassificering och rutiner för behörighetshantering. Sårbarheter övervakas och åtgärdas löpande för att förbättra IT-säkerheten.

Inom If Skadeförsäkrings affärsverksamhet finns funktioner med ansvar för att övervaka och utveckla Ifs risk- och kvalitetsarbete. I samband med detta arbete utförs bland annat kvalitetskontroller inom väsentliga processer. I OCRA-processen definieras vidare riskreducerande aktiviteter kopplade till väsentliga risker som följs upp löpande.

3.7.4 Riskkänslighet

Operativ risk inkluderas genom ett explicit påslag i de kvantitativa riskmått och beräknas enligt standardformeln, baserat på faktorer applicerade på premie- och reservvolym. Väsentliga realiserade operativa risker påverkar inte de kvantitativa riskmått men påverkar kapitalbasen i den utsträckning de påverkar Ifs finansiella resultat.

3.8 Övriga väsentliga risker

3.8.1 Strategisk risk

Strategisk risk är risken för förluster till följd av förändringar i den konkurrensutsatta marknaden, förändringar i det övergripande ekonomiska klimatet eller brist på intern flexibilitet.

3.8.1.1 Riskexponering

Strategisk risk identifieras i den årliga finansiella planeringsprocessen och rapporteras till styrelsen. Riskerna aggregeras och bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. Vid bedömningen beaktas även externa förändringar som kan få en påverkan på If.

Strategisk risk är relaterad till förändringar i marknaden i vilken If verkar och förmågan för If att proaktivt anpassa sig. För If är strategisk risk relaterad till konkurrenternas agerande, främst förändringar i marknadsandelar via prissänkningar eller ökad distributionskapacitet. Vidare kan lågkonjunktur och oro på finansmarknaderna få negativ effekt. Ifs verksamhet påverkas även av förändring i relevant lagstiftning och rättspraxis. Det har inte skett någon väsentlig förändring i riskexponeringen för strategisk risk under 2018.

3.8.1.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av strategiska risker har identifierats.

3.8.1.3 Riskreducerande tekniker

Utvecklingen av de identifierade väsentliga strategiska riskerna följs kontinuerligt inom If. Riskerna utvärderas minst årligen i den årliga finansiella planprocessen där aktiviteter för att hantera väsentliga risker och anpassa sig efter marknaden och det ekonomiska klimatet beaktas.

3.8.2 Compliancerisk

Compliancerisk är risken för legala eller regulatoriska påföljder, väsentliga finansiella förluster eller skadat rykte till följd av att gällande regelverk inte efterlevs.

3.8.2.1 Riskexponering

Bedömningen av compliancerisker görs i OCRA-processen, se avsnitt 3.7.1. Compliancerisker bedöms utifrån sannolikheten för, och konsekvensen av, regelbrott. De två främsta identifierade complianceriskerna är risken för att bryta mot Dataskyddsförordningen (GDPR) och risken för att bryta mot penningtvättslagstiftningen.

3.8.2.2 Riskreducerande tekniker

Det interna styrnings- och kontrollsystemet omfattar en rad olika metoder, både reaktiva och proaktiva, för att begränsa complianceriskerna. Exempel på viktiga metoder är tydliga och implementerade styrdokument och instruktioner, utbildning, uppdelning av ansvar, behörigheter och dualitetsprincipen. Processerna för att övervaka effektiviteten av de riskreducerande teknikerna omfattar olika slags kvalitetsuppföljningar.

3.8.3 Ryktesrisk

Ryktesrisk är risken för skada för If till följd av försämrat rykte hos kunder och andra intressenter.

3.8.3.1 Riskexponering

Ryktesrisk är ofta en konsekvens av en realiserad operativ risk eller compliancerisk. När en bedömning av operativa risker och compliancerisker görs i verksamheten, bedöms också risken för försämrat rykte som en följd av en materialiserad risk. Ryktesrisken bedöms och rapporteras ur ett övergripande perspektiv av If Skadeförsäkrings kommunikationsavdelning. Riskerna bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. Identifierad ryktesrisk hanteras av verksamheten och i förekommande fall även av kommunikationsavdelningen. Två gånger per år rapporterar chefen för kommunikationsavdelningen ryktesriskbedömningen till Operational Risk Committee.

De väsentligaste åtgärderna för att stärka Ifs rykte är att säkerställa att försäkringsvillkoren är korrekta, tydliga och att skaderegleringen är transparent och rättvis. I de fall en kund är missnöjd ska denne kunna vända sig till Ifs kundombudsman. Under rapporteringsperioden har det inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för ryktesrisk.

3.8.3.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av ryktesrisker har identifierats.

3.8.3.3 Riskreducerande tekniker

Vissa områden är särskilt känsliga för ryktesrisk såsom marknadsföring och skadehantering, då enskilda incidenter kan få stor uppmärksamhet i media. Professionellt agerande och kommunikation är kritiska för att hantera dessa risker. Tillämpliga styrdokument är bland annat Ifs etikpolicy och instruktion för sociala medier. Ytterligare exempel på riskreducerande tekniker är incidentrapporteringsprocessen samt en intern visuellblåsarprocess. Noggrann övervakning av alla typer av media sker löpande i syfte att identifiera eventuell negativ publicitet i ett tidigt skede.

3.8.4 Emerging risk

Emerging risk avser framväxande eller förändrade risker som är svåra att kvantifiera och som kan ha en mer omfattande påverkan på företaget.

3.8.4.1 Riskexponering

När framväxande risker materialiseras eller redan identifierade risker förändras, ska detta i första hand identifieras, utvärderas och hanteras av tecknings- och skaderegleringsteamet i If Skadeförsäkrings olika affärsområden som en del av de ordinarie processerna för riskbedömning. För att hitta risker som omfattar

flera affärsområden och dessutom proaktivt identifiera nya risker har If-gruppen etablerat en Emerging Risks-grupp med expertmedlemmar från alla affärsområden. Gruppen träffas regelbundet för att diskutera nya risker. Syftet med gruppen är att underlätta arbetet inom underwriting med att identifiera risker, samla in och dela information om riskerna för att bedöma deras betydelse och ordna fortsatta studier eller seminarier samt att föreslå åtgärder om så behövs. Riskerna bedöms med avseende på konsekvens och sannolikhet. De åtgärder som behövs för att styra exponeringen och ackumuleringarna utförs i underwriting-enheterna. If har som livförsäkringsbolag i allmänhet begränsad exponering mot emerging risk, men följer utvecklingen av risker som skulle kunna leda till ett stort antal skador, exempelvis inom nanoteknologi och elektromagnetiska fält. Riskexponeringen har inte ändrat sig väsentligt under rapporteringsperioden.

3.8.4.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av emerging risk har identifierats.

3.8.4.3 Riskreducerande tekniker

Huvudprincipen är att varje affärsområde inom If Skadeförsäkring ansvarar för att hantera och vidta åtgärder avseende exponering för emerging risk i sina portföljer. Medvetenheten om nya risker från interna och externa källor i kombination med ständig översyn av försäkringsvillkor är nödvändig för att hantera

och begränsa nya risker. Identifierade risker kan uteslutas från framtida försäkringar, eller så kan ett lämpligt premietillägg göras för sådana försäkringsbara risker. Även återförsäkring används för att begränsa riskerna.

3.8.5 Riskkänslighet, övriga väsentliga risker

Strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk, emerging risk och koncentrationsriskerna ingår inte i de kvantitativa riskmåten. Om en väsentlig riskhändelse inträffar, kan den påverka kapitalbasen men skulle inte ha någon effekt på ekonomiskt kapital eller solvenskapitalkravet. En materiell strategisk riskhändelse kan påverka Ifs konkurrenskraft negativt med minskad premievolum och lönsamhet som följd. En väsentlig compliancerisk som materialiseras kan bland annat medföra sanktioner eller ingripanden från Finansinspektionen. En väsentlig riskhändelse som påverkar ryktesrisk kan medföra en kombination av minskad premievolum på grund av kunder som väljer att lämna If i kombination med en engångskostnad för att hantera risken. Emerging risk kan komma att påverka samtliga av de övriga riskkategorierna. Känsligheten och koncentrationen av dessa kvalitativa risker är på grund av deras karaktär, svåra att kvantifiera.

3.9 Övrig information

Det finns ingen övrig relevant information avseende riskprofilen för If.

VÄRDERING FÖR SOLVENSÄNDAMÅL

4 Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Balansräkningen för solvensändamål baseras på Ifs årsredovisning, upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har inte varit föremål för några betydande förändringar under 2018 som orsakat nya skillnader mellan Solvens II och svenska redovisningsprinciper. Valutaomvärderingar för poster i balansräkningen görs enligt balansdagkurs både i årsredovisningen och enligt Solvens II.

Totalt sett, till följd av Solvens II-justeringar, är det belopp med vilket tillgångar överskrider skulder för If vid slutet av året 78 790 KSEK högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

Tabell 10 nedan ger en översikt över Solvens II-justeringar som görs mellan balansräkningen i årsredovisningen och Solvens II-balansräkningen.

TABELL 10 – Justering av balansräkningen för Solvens II-ändamål

KSEK Klassificering	Bokfört värde i årsredovisningen	Solvens II-justering	Solvens II- värde	
Tillgångar				
Placeringsstillgångar (andra än tillgångar som innehas för index- och fondförsäkringsavtal)	418 264	-	418 264	
<i>Obligationer</i>	418 264	-	418 264	
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:	1 319	-824	496	A
<i>Livförsäkring och sjukförsäkring som liknar livförsäkring, exklusive sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal</i>	1 319	-824	496	
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	2 903	-	2 903	
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	76 554	-	76 554	
Kontanter och andra likvida medel	14 591	-	14 591	
Summa tillgångar	513 632	-824	512 808	
Skulder				
Summa försäkringstekniska avsättningar	225 559	-94 667	130 892	A
<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	225 559	-94 667	130 892	
Uppskjutna skatteskulder	-	15 059	15 059	B
Derivat	283	-	283	
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	9 161	-	9 161	
Återförsäkringsskulder	24	-	24	
Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)	26 899	-	26 899	
Övriga skulder som inte visas någon annanstans	6	-6	-	A
Summa skulder	261 933	-79 614	182 319	
Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder	251 699	78 790	330 489	

Justeringarna kan delas in i två kategorier:

- A. Försäkringstekniska avsättningar och poster relaterade till dessa som påverkas till följd av Solvens II-värdering, dvs. försäkringstekniska avsättningar, förutbetalda anskaffningskostnader, och premiefordringar samt motsvarande poster avseende avgiven återförsäkring;
- B. Effekten av justeringarna ovan på det redovisade värdet av uppskjutna skatteskulder.

I avsnitten nedan redovisas metoderna för att värdera tillgångar och skulder separat för varje materiell kategori av tillgångar eller skulder. Detta innefattar underlag, metoder och de viktigaste antagandena som använts för värderingen för solvensändamål, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan värderingen i Solvens II-balansräkningen och balansräkningen i årsredovisningen. Den nivå där tillgångar och skulder aggregeras till "materiella kategorier" baseras på beskaffenheten och funktionen hos tillgångarna och övriga skulder, med hänsyn till deras betydelse för solvensändamål.

4.1 Tillgångar

4.1.1 Obligationer

Under rubriken obligationer ingår räntebärande värdepapper med både kort och lång löptid. Balansposten utgörs huvudsakligen av stats- och företagsobligationer. Obligationer värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och enligt Solvens II. Vid värderingen till verkligt värde används börsnoterade köpkurser och för modellvärderade instrument används avkastningskurvor, baserade på noterade snittkurser.

4.1.2 Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)

Fordringar från kunder redovisas både i årsredovisningen och enligt Solvens II till det belopp som förväntas inflyta, vilket anses vara en rimlig skattnings av det verkliga värdet. Avsättning för osäkra fordringar görs normalt utifrån en individuell värdering av fordran.

4.1.3 Kontanter och andra likvida medel

I årsredovisningen värderas likvida medel till nominellt värde. Förutom mindre kassabelopp, består dessa av banktillgodohavanden i försäkringsrörelsen samt medel som överförts till kapitalförvaltningen och som inte har investerats i placeringstillgångar. Hanteringen i årsredovisningen gäller även för solvensvärderingen.

4.1.4 Tillgångar i IFRS-balansräkningen som är kopplade till beräkningen av Ifs försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

4.1.4.1 Fordringar enligt återförsäkringsavtal

Fordringar enligt återförsäkringsavtal är benämningen på återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna i Solvens II. Försäkringstekniska avsättningar beskrivs närmare i avsnitt 4.2.

4.1.4.2 Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

Enligt solvensklassificeringen avser försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare fordringar att betalas av försäkringstagarna och andra försäkringsgivare, samt fordringar som är kopplade till försäkringsrörelsen. Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Därför, i stället för att redovisa en fordran avseende framtida förväntade

premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, såsom sker enligt hanteringen av premiefordringar i årsredovisningen, beaktas de framtida premierna fullt ut i den bästa skattnings av avsättningen för ej intjänade premier i Solvens II-balansräkningen.

Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare i Solvens II-balansräkningen avser endast de belopp som förfallit till betalning, samt andra fordringar med anknytning till Ifs försäkringsverksamhet. If har inte några framtida premier för gällande försäkringar som ännu inte förfallit, varför solvensjustering är noll för denna balanspost.

4.2 Försäkringstekniska avsättningar

4.2.1 Värdering för solvensändamål, jämfört med värdering i årsredovisningen

Skillnader i värdering av försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-balansräkningen och i Ifs årsredovisning avser främst följande:

- Redovisning av premiereserv i Solvens II jämfört med ej intjänade premier i den lagstadgade redovisningen.
- Redovisning av en explicit riskmarginal i Solvens II.
- Vissa mindre värderingsskillnader uppstår också i beräkningen av motpartsfallissemang i förhållande till återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den sammantagna effekten av omvärdering av försäkringstekniska nettoavsättningar för Solvens II-ändamål, inklusive nettoeffekterna av premiefordringar, vilket beskrivs i avsnitt 4.1 ovan, samt utelämnandet av förutbetalda anskaffningskostnader, innebär en minskad skuld med 93 849 KSEK, vilket förklaras av de justeringar som presenteras i tabellen nedan.

TABELL 11 – Omvärdering av försäkringstekniska avsättningar för Solvens II-ändamål

KSEK	2018	2017
Solvens II-justeringar av försäkringstekniska avsättningar		
Förutbetalda anskaffningskostnader, brutto	0	0
Fordringar enligt återförsäkringsavtal	-824	-776
Premiefordringar	0	0
Summa justering av tillgångar	-824	-776
Försäkringstekniska avsättningar, brutto (exkl. riskmarginal)	-100 594	-89 119
Återförsäkringsskulder	0	0
Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader	-6	-6
Införande av riskmarginal	5 928	4 784
Summa justering av skulder	-94 673	-84 340
Total justering av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II	-93 849	-83 564

4.2.1.1 Förklaringar av de viktigaste kvantitativa skillnaderna

Tabell 12 visar skillnader i värdering mellan försäkringstekniska avsättningar för solvensändamål och posten försäkringstekniska avsättningar i årsredovisningen.

TABELL 12 – Uppdelning av försäkringstekniska avsättningar efter affärgrenar enligt Solvens II

	Återförsäkringars andel av bästa skattningar			Försäkringstekniska avsättningar, brutto				
KSEK Typ av försäkringstekniska avsättningar	Års- redovisning		Solvens II	Års- redovisning		Solvens II	Bästa skattning	Risk- marginal
Livförsäkring	1 319	-823	496	225 559	-94 667	130 892	124 964	5 928

Den största omvärderingseffekten beror på omvärdering av avsättningen för ej intjänade premier. Diskontering har en liten inverkan på storleken av försäkringstekniska avsättningar på grund av ettårsavtal, korta skaderegleringsperioder och utbetalningar av engångsbelopp. Det som väger upp den positiva skillnaden ovan är införandet av en riskmarginal.

4.2.2 Antaganden till grund för beräkning av lfs försäkringstekniska avsättningar

4.2.2.1 Efterlevnad av solvenskraven

Värdet av försäkringstekniska avsättningar är lika med summan av en bästa skattning och en riskmarginal, vilket motsvarar de aktuella belopp som bolaget skulle behöva betala om det omedelbart förde över sina (åter) försäkringsförpliktelser till ett annat företag.

4.2.2.2 Allmänna bestämmelser

lfs försäkringstekniska avsättningar beräknas inom väldefinierade homogena riskgrupper och affärgrenar. Alla väsentliga antaganden granskas kvartalsvis och materiella förändringar granskas i det aktuariella utlåtandet. Antaganden registreras och granskas utifrån adekvat data. Metodiken är dokumenterad i "Försäkringstekniska riktlinjer" och "Försäkringstekniskt beräkningsunderlag".

Den bästa skattningen beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal (dessa beräknas separat; se separat information rörande återförsäkringsfordringar i avsnitt 4.2.2.14 nedan). I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas pengars tidsvärde med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Riskmarginalen beräknas genom fastställande av kostnaden för att tillhandahålla ett belopp för medräkningsbar kapitalbas som är lika med det solvenskapitalkrav som krävs för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras livstid. Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att tillhandahålla beloppet för medräkningsbar kapitalbas kallas kapitalkostnadsräntesats. Det solvenskapitalkrav som används vid beräkningen av riskmarginalen bygger på standardformeln.

4.2.2.3 Datakvalitet

Förteckningar över samtliga uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns separat för Danmark, Norge och Sverige.

De uppgifter som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar baseras främst på extern dödlighetsstatistik för personer med livförsäkring i Sverige, Danmark och Norge. Dessa antaganden justeras sedan för intern skadehistorik, trender och övergången vid tecknande av försäkring.

4.2.2.4 Riskfria räntesatser för relevanta durationer

De riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning med avseende på försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser beräknas separat för varje väsentlig valuta, baserat på uppgifter och data som är relevanta för den valutan. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer är

bestämda på ett transparent, ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt. Volatilitetsjustering eller matchningsjustering tillämpas inte.

4.2.2.5 Riskfria basräntesatser för relevanta durationer

För varje väsentlig valuta beräknas de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer på grundval av räntesatsen för ränteswappar i relevant valuta, justerat för kreditrisk och valutarisk i förekommande fall.

4.2.2.6 Uppdelning och upprättande av homogena riskgrupper

If delar upp sina (åter)försäkringsförpliktelser i homogena riskgrupper, och som ett minimum uppdelade per affärgren, vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Denna uppdelning är mer detaljerad än affärgrenar enligt Solvens II. När så krävs och när så är möjligt, delas paketerade produkter upp.

Affärgrenar enligt Solvens II skiljer sig från EU:s försäkringsklasser, vilka huvudsakligen används för presentation i årsredovisningen.

4.2.2.7 Metoder och antaganden

Aktuariella och statistiska metoder som används för att räkna ut lfs försäkringstekniska avsättningar är proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten av de risker som If tar. De aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska tekniker. Den information som beräkningen av försäkringstekniska avsättningar delvis baseras på är lfs egna historiska skadedata. Externa uppgifter som används, såsom dödlighetsdata för försäkrade grupper, baseras på officiella källor som anses tillförlitliga och transparenta samt tillgängliga för allmänheten.

4.2.2.8 Antaganden om framtida förvaltningsåtgärder

If tillämpar antagandet att framtida återförsäkring kommer att köpas för att täcka en avveckling av tecknad affär. Detta antagande är relevant endast för värderingen av premiereserven då horisonten för denna ligger bortom giltighetstiden för aktuellt gällande återförsäkringsavtal. Vid beräkningen av bästa skattning netto ingår därför kostnaderna för framtida återförsäkring.

4.2.2.9 Antaganden om försäkringstagarnas beteende

Beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II beaktar sannolikheten att försäkringstagarna kan utnyttja rätten att annullera försäkringsavtalen. If beaktar försäkringstagarnas framtida beteende genom ett antagande om annullation vilket bygger på en analys av tidigare försäkringstagares beteende för respektive affärgren och därför baseras på trovärdig och relevant erfarenhet av uppsägningar.

4.2.2.10 Proportionalitet och användning av förenklingar

If använder vedertagna aktuariella metoder som anses vara proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten gällande försäkringsåtagandena. Avvikelsen mellan skattningar av de utestående skulderna vid olika tidpunkter övervakas kontinuerligt. Orsaker till väsentliga avvikelser mellan

prognostiserat och faktiskt utfall undersöks för att bedöma om de antaganden som ligger till grund för den aktuella metoden behöver justeras.

If tillämpar inte den förenklade beräkningen av medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal; de fordringarna beräknas i stället direkt från bruttobeloppen. If tillämpar förenklade metoder för beräkning av riskmarginalen, beräkning av avsättningen för ej intjänade premier för bästa skattning för försäkringsåtaganden samt beräkning av förväntad förlust på grund av motpartsfallissemang.

4.2.2.11 Avtalsgräns

Vad gäller den gräns för försäkringsavtalet som används för solvensändamål tillämpar If ett proportionerligt tillvägagångssätt, varvid följande princip tillämpas: "Ett försäkringsavtal upptas när premierna förfaller till betalning, men senast när försäkringsskyddet påbörjas, såvida inte denna tolkning har en väsentlig inverkan på solvensbedömningen".

I vissa fall kan ett försäkringsavtal inte sägas upp, även då risktäckningsperioden ännu inte har inletts. Därmed leder tolkningen ovan inte till exakt samma definition av avtalsgränserna som definitionen enligt Solvens II. För närvarande redovisas inte avtal tillhörande ovan nämnda kategori i värderingen av försäkringstekniska avsättningar vilket leder till en försämrat överskattning av försäkringstekniska avsättningar. Varje försäkringsavtal upphör på slutdatumet, varefter försäkringsgivaren har rätt att justera premien för en ny period för att till fullo åter spegla risken.

Principen förväntas inte ge upphov till väsentliga skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.2.2.12 Kassaflödesprognoser för beräkning av bästa skattning

Kassaflödesprognoser som används vid beräkningen av bästa skattning omfattar alla försäkringsersättningar som ska betalas till försäkrings- och förmånstagare. I enlighet med tidigare resonemang om avtalsgränserna kommer kassaflöden för avsättningar för ej intjänade premier att omfatta framtida premiebetalningar för befintliga avtal om detta har en väsentlig inverkan på resultatet.

Bästa skattning motsvarar det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena, med hänsyn tagen till pengars tidsvärde och med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Bästa skattning beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Bästa skattning av framtida kassaflöden tar underförstått hänsyn till relevanta osäkerheter och beroenden.

Kostnaderna för avsättningar för oreglerade skador beaktas implicit eftersom de är en del av historiska skadedata (och fördelas på varje skada). Skaderegleringskostnader för inträffade skador beaktas vid skattningen av avsättningen för skaderegleringskostnader, medan alla kostnader för ej inträffade skador beaktas vid skattningen av premiereserven. Allokeringen av skaderegleringskostnaderna på homogena riskgrupper baseras på skattade skadehanteringskostnader för historiska skador, och anses vara realistisk och konsekvent över tiden.

Beräkningen av bästa skattning sker separat för varje materiell valuta.

Reserver beräknas på ett transparent sätt och ska kunna granskas av en kvalificerad expert.

4.2.2.13 Härledning av riskmarginalen

Riskmarginalen beräknas per juridisk person och baseras på standardformeln för solvenskapitalkrav inom If.

Riskmarginalen är avsedd att utgöra en försäkringsteknisk avsättning motsvarande kapitalkostnaden för att bibehålla försäkringsskulder till full avveckling i ett tomt referensföretag som antas ta över skulderna.

Vid beräkningen av riskmarginalen antas att tillgångarna väljs på ett sådant sätt att solvenskapitalkravet för den marknadsrisk som referensföretaget exponeras för är noll, det vill säga det finns ingen kvarstående marknadsrisk. Kort uttryckt beräknas riskmarginalen genom att kassaflöden omräknas till bästa skattningar, vilka i sin tur används för att beräkna ett primärt solvenskapitalkrav. Det primära solvenskapitalkravet för relevanta risker tillsammans med operativ risk diskonteras och en kapitalkostnad införs för att få fram den slutliga riskmarginalen för If. Riskmarginalen för den juridiska personen fördelas sedan på dess motsvarande affärgrenar, återspeglade dess bidrag till solvenskapitalkravet, i syfte att få fram varje affärgrens tilldelade riskmarginal.

If tillämpar en förenklad metod för beräkning av riskmarginal.

4.2.2.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag¹²

De belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal för försäkringsförpliktelser beräknas separat för avsättningar för ej intjänade premier och avsättning för skador. Justeringen avseende förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang beräknas som det förväntade nuvärdet av förändringen i kassaflöden som ligger till grund för de belopp som kan återvinnas från denna motpart, till följd av ett eventuellt motpartsfallissemang, inklusive insolvens eller tvist. Vid beräkningen tas hänsyn till sannolikheten för fallissemang under perioden för återförsäkringsförpliktelserna. Det sker separat per motpart och per typ av reserv. I de fall där en insättning har gjorts för kassaflödena är belopp som kan återvinnas justerade för att undvika en dubbelräkning av tillgångar och skulder som hör till insättningen.

If har inga specialföretag.

4.2.2.15 Osäkerheter i samband med beräkningarna

Beskaffenheten hos försäkringstekniska avsättningar innebär att det alltid finns en inneboende osäkerhet i samband med beräkningarna eftersom de oundvikligen innebär antaganden om framtida händelser. Ifs främsta riskfaktorer som påverkar avsättningsrisken beskrivs närmare i 3.3.

4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar

4.3.1 Uppskjutna skatteskulder

If betalar avkastningsskatt och inkomstskatt i Sverige. De norska och danska filialerna betalar inkomstskatt. Uppskjuten skatt hänförlig till temporära skillnader mellan de värden som redovisas enligt Solvens II och motsvarande skattemässiga värden beaktas i Solvens II-balansräkningen.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder redovisas netto i de fall de är hänförliga till samma skattemyndighet och kan kvittas mot varandra. Skatteeffekter av skattemässiga underskottsavdrag redovisas som uppskjuten skattefordran om det är sannolikt att den kan användas mot skattepliktiga vinster i framtiden.

¹² Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt definition i Försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Uppskjutna skattefordringar och skulder diskonteras inte och värderas till de skattesatser som förväntas gälla när tillgången realiseras eller skulden regleras. Tabell 13 presenteras inkomstskattesatser för beräkning av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder per den 31 december 2018.

TABELL 13 – Skattesatser

Land	Skattesats	
	2018	2017
Sverige	21,4%	22%
Norge	22%	23%
Danmark	22%	22%

Uppskjuten skatt beräknas ej för de delar av verksamheten som är föremål för avkastningsskatt.

If redovisade ingen uppskjuten skatt i årsredovisningen per 31 december 2018. Som en följd av värderingsjusteringar enligt Solvens II redovisas en uppskjuten skatteskuld på 15 059 KSEK i Solvens II-balansräkningen.

Den främsta orsaken till Solvens II-justeringarna på uppskjuten skatteskuld är, såsom visas i tabellen nedan, den avvikande hanteringen av försäkringstekniska avsättningar (inklusive återförsäkringsfordringar).

TABELL 14 – Avstämning av uppskjuten skatt (netto) i Solvens II-balansräkningen

KSEK	2018	2017
Beräkning uppskjuten skatt, netto		
Värde enligt årsredovisningen, If (uppskjutna skatteskulder)	0	0
1. Fordringar enligt återförsäkringsavtal (återförsäkrarens andel) omräknade enligt Solvens II	-21	-22
2. Försäkringstekniska avsättningar omräknade enligt Solvens II	15 080	15 140
Värde enligt Solvens II, If (uppskjutna skatteskulder) SII	15 059	15 119

4.3.2 Derivat

Derivat är finansiella instrument vars värden baseras på den förväntade framtida prisutvecklingen hos de underliggande tillgångar till vilka de är knutna. Derivatinstrument värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och enligt Solvens II. Individuell värdering sker av samtliga derivat.

4.3.3 Försäkringsskulder och skulder till förmedlare

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller försäkringsskulder och skulder till förmedlare belopp som förfallit till betalning till försäkringstagare, andra försäkringsgivare och verksamhet kopplad till försäkringsrörelsen, men som inte redovisas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna. Dessa poster redovisas till upplupet anskaffningsvärde värde i årsredovisningen och i Solvens II-balansräkningen, då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.4 Återförsäkringsskulder

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller återförsäkringsskulder belopp som förfallit till betalning till återförsäkrare och verksamhet kopplad till återförsäkringsrörelsen.

Inga justeringar av Ifs årsredovisning är nödvändiga vad avser dessa posters redovisning i Solvens II-balansräkningen.

4.3.5 Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)

I Ifs årsredovisning redovisas andra skulder än försäkringstekniska avsättningar, inklusive leverantörsskulder, initialt till anskaffningsvärde, vilket utgörs av det verkliga värdet av den ersättning som lämnas. Inga Solvens II-justeringar görs på denna balanspost, då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.6 Övriga skulder som inte visas någon annanstans

Under rubriken övriga skulder som inte visas någon annanstans anges skulder som inte ingår i någon av de övriga posterna i Solvens II-balansräkningen. Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader, som i årsredovisningen uppgår till 6 MSEK, elimineras i Solvens II-balansräkningen.

4.4 Alternativa värderingsmetoder

Standardvärderingsmetoden för solvensändamål är att värdera tillgångar och skulder med hjälp av noterade marknadspriser på aktiva marknader (QMP). En aktiv marknad kännetecknas normalt av noterade priser som är enkelt och regelbundet tillgängliga och som representerar aktuella och regelbundet förekommande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Om noterade marknadspriser på aktiva marknader för dessa tillgångar eller skulder inte är tillgängliga, ska företagen som ett andra alternativ använda noterade marknadspriser på aktiva marknader för liknande tillgångar och skulder, med justeringar för att återspegla skillnader (QMPS). Om inte heller det alternativet är tillgängligt, ska företagen använda alternativa värderingsmetoder (AVM). Detta avsnitt beskriver Ifs användning av AVM.

Inga större Solvens II-justeringar görs för placeringstillgångar eller skulder. Eftersom Solvens II-ramverket har många likheter med IFRS-ramverket vad gäller identifieringen, värderingen och klassificeringen av finansiella tillgångar och skulder har If valt att basera sin klassificering för Solvens II-ändamål på det redan existerande underlaget för redovisning av finansiella instrument i den finansiella rapporteringen. Detta för att säkerställa konsekvent tillämpning av verkligt-värde-hierarkin, som enligt IFRS-ramverket består av:

- Nivå 1: Noterade priser på aktiva marknader.
- Nivå 2: Noterade priser på Nivå 1 är inte tillgängliga, men det verkliga värdet baseras på observerbara marknadsdata.
- Nivå 3: Indata som inte baseras på observerbara marknadsdata.

Tabell 15 visar hur tillgångarna och skulderna fördelas mellan kategorierna QMP/QMPS och AVM för Solvens II-värderingen. Försäkringstekniska avsättningar och de typer av tillgångar och skulder för vilka det redovisade värdet anses vara en rimlig approximation av det verkliga värdet ingår inte i tabellen.

TABELL 15 – Solvens II-tillgångar fördelade mellan QMP och AVM

KSEK	AVM	QMP/QMPS	Summa
Typ av tillgång			
Statsobligationer	-	30 468	30 468
Företagsobligationer	-	387 795	387 795
Summa	-	418 264	418 264

4.5 Övrig information

Det finns ingen övrig relevant information avseende värderingsmetoder för solvensändamål.

SOLVENSSITUATION

5 Solvenssituation

5.1 Kapitalbas

5.1.1 Mål, principer och metoder för hantering av kapitalbas

5.1.1.1 Ramverk för kapitalhantering

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Kapitalhanteringen ska säkra finansiell styrka över tid samt skapa förutsättningar för tillväxt och för att uppfylla övriga verksamhetsmål genom en sund riskhantering. Styrelsen har det övergripande ansvaret för strategin för risk- och kapitalhantering. Strategin regleras i Ifs riskhanteringspolicy.

Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsningripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. En tillräcklig kapitalbuffert krävs också för att säkerställa fortlöpande solvens. Följande metoder för kapitalhantering tillämpas inom If för att säkra tillräcklig kapitalnivå:

- Beräkning av risk- och kapitalställning minst en gång per kvartal.
- Bedömning av buffertar och kapitalbehov.
- Projektion av risker och kapitalbehov enligt den finansiella planen.
- Säkerställande av utdelningskapacitet genom effektivt nyttjande av återförsäkring, koncernsynergier och diversifieringsfördelar.
- Genomförande av stress- och scenariotester för att bedöma riskkänslighet och utvärdera den framtida kapitalsituationen.

Riskhanteringsfunktionen utvärderar regelbundet, genom sin löpande analys och bedömning, solvenssituationen utifrån både externa och interna mått.

Ifs risker mäts, redovisas och sammanställs i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk och kapital. Resultatet av dessa aktiviteter och uppföljningen av dem dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport utarbetas till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas till styrelsen. Solvenssituationen rapporteras kvartalsvis till Finansinspektionen.

Den årliga ORSA-processen, vilken beskrivs under avsnitt 2.3.8, är ett viktigt verktyg för att utvärdera om kapitalbasen är tillräcklig både i dagsläget och på medellång sikt.

Risk- och solvensbedömningen och den normala övervakningen förmedlar också indata för Ifs kapitalhanteringsplan på medellång sikt. Kapitalhanteringsplanen på medellång sikt genomförs över planperioden på tre år och beaktar hur utdelningsprognoserna kan komma att påverka kapitalbasen.

Genom att kombinera åtgärderna ovan kan If på ett effektivt sätt övervaka och planera sitt kapitalbehov under verksamhetens planeringsperiod och säkerställa att styrelsen får relevant information för sin strategiska ledningsprocess och ramverket för beslutsfattande. Risk- och solvensbedömningen tar hänsyn både till eventuella risker på medellång och lång sikt och redogör genom regelbundna uppdateringar för eventuella sannolika eller förutsebara förändringar av riskprofilen och affärsstrategin som kan påverka tidigare analyser som utförts under planeringsperioden och/eller känsligheten för gjorda antaganden.

5.1.1.2 Lagstadgade kapitaltäckningsmätt

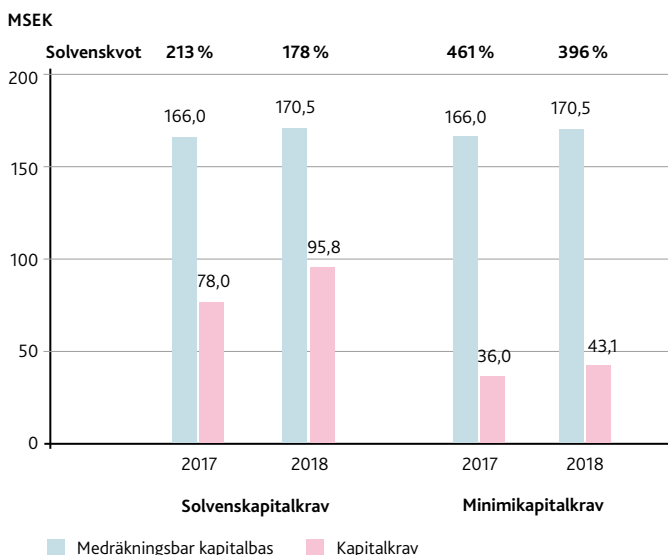
Det lagstadgade solvenskapitalkravet är en väsentlig del av det riskbaserade solvensramverket och strävar efter att täcka alla potentiella risker If exponeras för. Tillgängligt kapital benämns som medräkningsbar kapitalbas enligt Solvens II-regelverket. Enligt regelverket ska ett försäkringsbolag ha en tillräcklig kapitalbas som vid varje givet tillfälle har täckning för en konfidenegrad på 99,5% (händelse som inträffar en gång på 200 år). Solvenskapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som gör det möjligt för ett bolag att täcka oförutsedda förluster och ger rimlig säkerhet för försäkringstagare och förmånstagare. En överträdelse av solvenskapitalkravet leder till ett första myndighetsingripande i tillsynen av bolagets solvens. Minimikapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som innebär att bolaget i 85% av alla möjliga utfall på ett års sikt kan uppfylla sina åtaganden och är en solvensnivå under vilken försäkringstagare och förmånstagare blir föremål för en oacceptabel risknivå om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

5.1.2 Ifs kapitalbas och solvensställning

Per den 31 december 2018 hade If en solvenskvot, kapitalbas för att möta solvenskapitalkravet, på 178% (213%) och en solvenskvot för att möta minimikapitalkravet på 396% (461%). Minskningen förklaras av ett större kapitalkrav till följd av ökad försäkringsrisk som föranletts av ökad exponering.

If har en stark kapitalstruktur och solvens med god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

FIGUR 16 – Översikt av solvensställning

5.1.2.1 Förändrad ställning för kapitalbasen under redovisningsperioden

Total medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet har ökat med 4 471 KSEK under redovisningsperioden. Förändringen beror på att årets totalresultat tillsammans med förändringen i Solvens II-justeringen av försäkringstekniska avsättningar överstiger föreslagen utdelning för 2018. Inga kapitalbasposter har emitterats eller inlösts under redovisningsperioden.

TABELL 16 – Förändrad ställning för kapitalbas

KSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet den 1 januari 2018	166 018	166 018	-	-	-
Resultat enligt årsredovisning	159 547	159 547	-	-	-
Övrigt totalresultat enligt årsredovisningen	-5 421	-5 421	-	-	-
Förändring av Solvens II-värderingsjusteringar för överskott av tillgångar mot skulder	10 345	10 345	-	-	-
Föreslagen utdelning	-160 000	-160 000	-	-	-
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet den 31 december 2018	170 489	170 489	-	-	-

5.1.2.2 Sammansättning av medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Ifs kapitalbas utgörs av primärkapital som i sin helhet består av överskott av tillgångar mot skulder. If har för närvarande inga kapitalbasposter som kvalificerar sig för behandling som tilläggskapital och inga efterställda skulder.

Ifs tillgängliga kapitalbas nivåindelas baserat på förutsättningar för att täcka solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. Nivåerna återspeglar graden av förlusttäckning för ett bolags kapitalbas i händelse av en likvidation.

5.1.2.3 Nivåindelning av primärkapitalposter

Per den 31 december 2018 uppfyllde Ifs stamaktiekapital på 1 000 KSEK kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Ifs avstämningsreserv uppgick till 169 489 KSEK (165 018 KSEK) per den 31 december 2018. Avstämningsreserven består av eget kapital enligt årsredovisningen (exklusive stamaktiekapital) samt Solvens II-värderingsjusteringar. En föreslagen utdelning på 160 MSEK (150 MSEK) har avräknats från avstämningsreserven. Avstämningsreserven uppfyller kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

TABELL 17 – Nivåindelning av kapitalbas

KSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Stamaktiekapital	1 000	1 000	-	-	-
Avstämningsreserv	169 489	169 489	-	-	-
Summa kapitalbas, i QRT S.23.01.01	170 489	170 489	-	-	-

5.1.2.4 Kriterier avseende krav om minsta duration för primärkapitalposter, i synnerhet efterställda skulder

Samtliga kapitalbasposter uppfyller tillämpliga durationskrav, eftersom alla poster är odaterade.

5.1.2.5 Tillämpning av generella gränsskrav för medräkning

If har en tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla både solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Alla kapitalbasposter ingår i kapitalbasen på nivå 1 och det finns inga medräkningsbegränsningar vare sig för täckning av solvenskapitalkravet eller för minimikapitalkravet.

TABELL 18 - Bedömning av medräkningsbar kapitalbas (inklusive nivåindelning)

KSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	170 489	170 489	-	-	-
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla minimikapitalkravet	170 489	170 489	-	-	-
Solvenskapitalkrav	95 779				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/solvenskapitalkrav	178%				
Minimikapitalkrav	43 101				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/minimikapitalkrav	396%				

5.1.2.6 Avstämning av eget kapital mot överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens II

Överskott av tillgångar mot skulder härleds som en komponent av eget kapital efter att alla tillgångar och skulder har omvärderats enligt Solvens II-regelverket, såsom redovisas i QRT S.02.01.02 och S.23.01.01.

TABELL 19 - Eget kapital, överskott av tillgångar mot skulder och tillgängligt primärkapital

KSEK	2018	2017
Stamaktiekapital	1 000	1 000
Reservfond	41 965	41 965
Fond för verkligt värde	1 904	2 717
Balanserad vinst och årets resultat	206 830	458 893
Summa eget kapital enligt årsredovisningen	251 699	504 575
Justeringar för Solvens II värdering		
Förändringar av uppskjuten skatt	-15 059	-14 429
Förändringar av försäkringstekniska avsättningar, netto	93 849	72 896
Totalsumma för alla avstämningsrörelser, p.g.a. värderingsskillnader	78 790	58 467
Överskott av tillgångar mot skulder, värdering för Solvens II-ändamål	330 489	563 042
Föreslagen utdelning	-160 000	-400 000
Summa tillgängligt primärkapital	170 489	163 042

5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

If tillämpar Solvens II-standardformeln för sin beräkning av det lagstadgade solvenskapitalkravet. If använder inga bolags-specifika parametrar i riskmodulerna för livförsäkring. If tillämpar inte heller förenklade beräkningar för några av standardformelns riskmoduler (eller undergrupper).

Modellen för standardformeln baseras på stresstester och förhållsbestämda riskfaktorer som är gemensamma för alla bolag. Solvenskapitalkravet för varje individuell risk fastställs sedan som skillnaden mellan nettotillgångsvärdet i den ostressade balansräkningen och nettotillgångsvärdet i den stressade balansräkningen. De individuella riskkapitalbeloppen kombineras sedan mellan riskerna inom modulen med hjälp av en specificerad korrelationsmatris och matrismultiplikering. Ifs siffror för solvenskapitalkravet före skatt består alltså av ett primärt solvenskapitalkrav och ett kapitalkrav för operativ risk. Solvenskapitalkravet är kalibrerat enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet med en konfidensgrad på ca 99,5% över en ettårig tidshorisont. För att beräkna Ifs solvenskapitalkrav efter skatt subtraheras en skattejustering från solvenskapitalkravets belopp före skatt (som representerar den uppskjutna skattens förlusttäckningskapacitet). If utgår från att bolaget kan utnyttja skattejusteringen fullt ut, antingen med hjälp av de befintliga uppskjutna skatteskulderna i Solvens II-balansräkningen eller mot framtida vinster efter en 200 års stresshändelse.

Minimikapitalkravet beräknas för varje affärsgrän inom If genom att lägga till:

- En faktor som tillämpas på försäkringstekniska avsättningar (med undantag för riskmarginalen) för varje affärsgrän, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.
- En faktor som tillämpas på hela risksumman.

Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet med en konfidensgrad på ca 85% över en ettårig tidshorisont. Den slutliga beräkningen av

minimikapitalkravet använder sedan det linjära minimikapitalkravet ovan och tar hänsyn till att minimikapitalkravet måste ligga inom följande gränser:

- Minst 25% och maximalt 45% av solvenskapitalkravet.
- Minimikapitalkravet får inte vara lägre än 3,7 MEUR (garantibeloppet).

Eftersom Ifs linjära minimikapitalkrav ligger över den högsta nivån för minimikapitalkravet på 43,1 MSEK, och den högsta nivån för minimikapitalkravet på 45% överstiger garantibeloppet på 3,7 MEUR, fastställs det resulterande minimikapitalkravet till 43 101 KSEK.

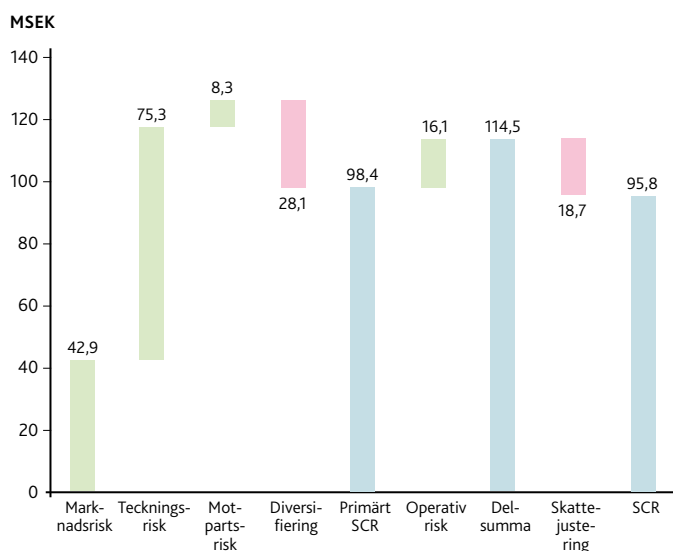
Vidare upplysningar om Ifs solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav finns i QRT S.25.02.21 och S.28.01.01.

5.2.1 Översikt av Ifs lagstadgade kapitalkrav

Figur 17 sammanfattar Ifs solvenskapitalkrav enligt standardformeln.

Den 31 december 2018 hade If enligt standardmodellen en solvenskvot på 178% för solvenskapitalkravet och 396% för minimikapitalkravet, de två kapitalnivåer som If bedöms efter i enlighet med Solvens II-ramverket.

FIGUR 17 – Solvenskapitalkrav

Vid sidan av livförsäkringsrisk dominerar marknadsrisk i Ifs beräkning av det primära solvenskapitalkravet.

Under året har solvenskapitalkravet ökat från 77 990 KSEK till 95 779 KSEK, främst på grund av en ökning av försäkringsrisken till följd av ökad exponering. Minimikapitalkravet har ökat från 36 044 KSEK till 43 101 KSEK under året till följd av ökat solvenskapitalkrav.

5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk används inte av If.

5.4 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet

If har inte vid någon tidpunkt under året överträtt minimikapitalkravet eller solvenskapitalkravet.

5.5 Övrig information

Ingen annan väsentlig information avseende kapitalhanteringen har bedömts vara relevant att redovisa.

BILAGA 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning

Mått	Kapitalbas
Ekonomiskt kapital: Det ekonomiska kapitalet baseras på Ifs interna modell och är ett riskmått som används vid både intern och extern riskrapportering och vid beslutsfattande. Det ekonomiska kapitalet erhålls genom att sammanställa teckningsrisken och marknadsrisken från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med Solvens II-standardformeln. Den interna modellens del av det ekonomiska kapitalet definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5% under en ettårig tidshorisont ("1 på 200 år").	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av ekonomisk kapital baseras på en balansräkning enligt Solvens II men med riskmarginalen i försäkrings-tekniska avsättningar beräknad på basen av ekonomiskt kapital.
Solvenskapitalkrav enligt standardformeln: Solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln enligt Solvens II. Hänsyn tas till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt.	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II och med en riskmarginal beräknad på basen av solvenskapitalkravet enligt standardformeln.
Minimikapitalkrav: Nivån för minimikapitalkravet är kopplad till solvenskapitalkravet eftersom den normalt ska vara 25-45% av solvenskapitalkravet.	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av minimikapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II på samma sätt som för kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet. Däremot föreligger ytterligare restriktioner vad gäller medräkning av specifika kapitalbasposter.

BILAGA 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar

Följande rapporteringsmallar (QRTs) ingår som bilaga till rapporten. Mallarna finns publicerade på www.if.se/solvens-och-verksamhetsrapporter

S.02.01.02 Balansräkning

S.05.01.02 Premier, ersättningar och kostnader per affärsgren

S.05.02.01 Premier, ersättningar och kostnader per land

S.12.01.02 Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

S.23.01.01 Kapitalbas

S.25.01.21 Solvenskapitalkrav

S.28.01.01 Minimikapitalkrav

KONTAKT:

Sverige	+46 771 430 000	if.se
Norge	+47 980 024 00	if.no
Danmark	+45 77 01 21212	if.dk
Finland	+358 105 1510	if.fi